Het Sportblad.

Officiëel Orgaan van den Nederlandschen Cricketbond, van den Nederlandschen Zwembond en verschillende bonden en clubs.

Alle stukken de Redactie betreffende te zenden aan C. J. GROOTHOFF, Ceintuurbaan 298, Amsterdam.
Alleen stukken voor Administratie te zenden aan G. SCHRÖDER, p/a Redactie „de Telegraaf".
Adres voor Clubberichten C. J. GROOTHOFF, p/a Redactie „de Telegraaf".

ABONNEMENT: Prijs per jaar, franco per post, f 3.—, bij vooruitbetaling. Het abonnement kan worden aangevangen den eersten van elke maand, echter verbindend voor een geheel jaar. Afzonderlijke nummers f 0.10.

Verschijnt DONDERDAGS.

Onder redactie van

C. J. GROOTHOFF.

ADVERTENTIËN: Prijs 1—6 regels (met bewijsnummer) f 1.50. Elke regel meer f 0.20. Plaatsing 3/2 maal.

17e Jaargang. AMSTERDAM. 14 October 1909. No. 41

Binnenland.

Uitslagen van wedstrijden, gespeeld op Zondag 10 October 1909.

		Scheidsrechter.
H.B.S.—Quick	2—3	C. J. Groothoff.
Velocitas—Hercules	4—1	W. Eijmers Jr.
H.F.C.—Ajax	2—1	A. Kappenburg.
H.V.V.—Haarlem	2—0	H.A.Meerum Terwogt
D.F.C.—Sparta	3—3	H. J. Willing.
A.F.C.—D.V.S.	0—1	A. Buurman v.Vreede
V.U.C.—E.D.O.	1—1	H. J. van Aanholt.
V.O.C.—Achilles	2—2	J. H. Bergmeijer.
Concordia—Ajax	8—0	H. Verbeek.
Victoria—Volhard.	1—2	A. J. Bronkhorst, R.
A.F. & H.C.—Kamp.	3—2	L. F. H. Smittou.
U.V.V.—Alem.Vict.	2—0	D. Schutte.
V.V.A.—All.Weerb.	1—2	G. Bouwmeester.
Quick II—H.B.S.II	4—1	J. Moorman.
Herc. II—V.O.C. II	1—0	J. A. Wijnmalen.
AjaxIIA.—H.F.C.II	0—4	J. B. v. d. Drift.
Haarl. II—H.V.V.II	1—5	J. C. de Haan.
Sportman—R.F.C.	1—2	G. Opstelten.
V.F.C.—Xerxes	0—0	J. Grootmeijer.
Olympia—Schied.VV. terrein afgekeurd		Z. Th. Fetter.
Unitas—Neptunus terrein afgekeurd		J. J. Schorro.
Excelsior—Hermes	5—0	J. van Zant.
D.O.S.B.—Rapiditas	0—4	C. W. Kringe.
Zaand. V.V.—Holl.	2—2	W. Teeuwen Jr.
A.V.V.—Bloemend.	3—2	J. Walig.
D.E.C.—S.D.E.	7—1	H. Vincent.
Amstel—Neerlandia	7—1	A. J. van Achterberg.
Blauw-Wit—D.O.S.	6—0	J. C. Bolderdijk.
Ach. II—D.F.C. II	0—3	A. M. J. Veldhoven.
Sparta III-V.O.C.III	4—2	G. C. D. van Dijk.
Ajax III—V.V.A. II	2—0	P. A. Bomer.
Ajax II L.-Bl.-Wit II	2—2	G. A. H. Sytsma.
P.W.—Wilhelmina	6—3	F. J. van Eijsden.
G.V.C.—U.D.	2—4	W. Rauch Czn.
Quick N.—'t Zeede	1—1	C. R. Drijver.
Hercules E.—Oranje Nassau	10—2	A. Beker.
Tubantia—P.W. II, terrein afgekeurd		C. J. Smits.
Quick K.—Z.A.C., terrein afgekeurd		J. de Vries.
Herakles—Prins Hendrik	4—1	J. B. v. d. Heide.
Verwisseling-E.V.V.,	1—2	A. ten Oever.
Phenix—Hengelo	4—2	H. A. Zwijnenberg.
Go ahead—Quick A.	4—0	J. W. Repelius.
Robur et Velocitas—Ba Quick	5—1	W. P. A. van Voorst van Beest.
O.D.O.—G.V.C. II	3—4	Th. van Boxtel.
S.D.O.—Eendracht	0—0	G. W. Hijnekamp.
D.V.C.—V.V.O.	3—1	W. H. Engels.
Forward—Frisia	2—6	A. de Groote.
L.V.V.—Ba Quick	4—2	J. K. v. d. Borgh.
Velocitas—Achilles	2—3	A. H. J. Woortman.
Frisia II—'t Eerste	4—0	J. Brunnekreeft.
Ba Quick II-Forw.II	10—1	P. H. Rugers.
Zeelandia—Veloc.III	3—2	D. Holtzer
E.M.M.—'t Zesde II	3—1	A. M. J. Vermeer.
M.V.V.O.—B.V.V.	2—0	J. v. d. Marck.
Velocit.II-Quick II N.	1—1	H. van Rooy.
Helmond—N.O.A.D.	3—4	P. H. J. Schuijleman.
Wilhelmina II—Zalt-Bommel	2—0	C. A. Steur.

Ongeldig verklaarde wedstrijd.

In verband met de overtreding van Ba-Quick in den wedstrijd tegen D.G.S. op 3 October, werd de wedstrijd op verzoek van D.G.S. ongeldig verklaard, en zal op nader te bepalen datum moeten worden overgespeeld.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Westelijke 1e klasse.

17 October.

Hercules—H.B.S.	A. J. Bronkhorst, Rott.
Ajax—Velocitas.	J. A. Wijnmalen.
Haarlem—H.F.C.	H. J. Willing.
Sparta—H.V.V.	C. J. Groothoff.
Quick—D.F.C.	H. A. Tromp.

Westelijke tweede klasse A.

E.D.O.—A.F.C.	C. G. Bakker.
D.V.V.—V.U.C.	A. Duijnhouwer.
Ajax A.—V.O.C.	W. Eijmers Jr.
Concordia—D.V.S.	A. Kappenburg.

Westelijke tweede klasse B.

Kampong—R.A.P.	A. J. Bronkhorst, Leid.
Alem. Victr.-A.F. & H.C.M.	Mauritz.

Allen Weerb.—U.V.V.	A. Buurman v. Vreeden
Volharding—V.V.A.	L. Moonen.

Reserve eerste klas Competitie.

H.B.S. II—Hercules II.	J. B. v. d. Drift.
V.O.C. II—Ajax II.	J. van Zant.
H.F.C. II—Haarlem II.	G. Bouwmeester.
H.V.V. II—Sparta II.	J. H. Bergmeijer.

Westelijke derde klasse A.

Schied. V.V.—Sportman	W. S. Boas.
R.F.C.—V.F.C.	K. Valken.
Xerxes—Olympia	A. M. Vroom.

Westelijke Derde klasse B.

U.S.C.—Excelsior.	A. J. van de Moer.
Hermes—Unitas.	L. de Waerd.

Westelijke Derde klasse C.

Bloemend.—Zaand. V.V.A.	J. v. Achterberg Jr.
Hollandia—D.O.S.B.	J. C. Bolderdijk.
Rapiditas—A.V.V.	J. Walig.

Westelijke 3e klasse C.

D.O.S.—Amstel.	Jac. v. Voorst Jr.
Neerlandia—D.E.C.	W. Roesingh v. Iterson
S.D.E.—Blauw wit.	H. J. v. Aanholt.

Reserve tweede klasse A.

D.F.C. II—Sparta III	G. van Kooy.
V.O.C. III—Concordia II	J. Mutters.
D.V.S. II—D.V.V. II	W. E. L. van Ewijk.

Reserve tweede klasse B.

A.F.C. II—Ajax III.	E. C. J. Schwippert.
R.A.P. II—Ajax II L.	G. A. H. Sijtsma.
Bl.wit II—Volhard. II	K. Kooiman.

Oostelijke eerste klasse.

U.D.—P.W.	H. A. Meerum Terwogt.
't Zesde—G.V.C.	L. Spier.
Vitesse—Quick N.	W. Rauch.

Oostelijke tweede klasse A.

P.W. II—U.D. II.	P. A. Romer.
Z.A.C.—Tubantia	A. v. Weenen.
Oranje Nassau—Quick	K. D. J. v. Eijsden.

Oostelijke tweede klasse B.

Hengelo—Prins Hendrik	J. B. v. d. Heijde.
Phenix—Herakles	H. A. Zwijnenberg.

Oostelijke tweede klasse C.

Go ahead—D.G.S.	A. ten Oever.
Be Quick—Quick A.	J. W. Repelius.

Oostelijke 2e klasse D.

D.V.C.—O.D.O.	J. C. L. Götz v. d. Vet.
V.V.O.—Vitesse II.	C. A. Steur.
G.V.C. II—S.D.O.	Van Voorst van Beest.

Noordelijke tweede klasse.

Frisia—L.V.V.	L. T. H. Smittou.
Be Quik—W.V.V.	A. de Groote.
Achilles—Forward	P. A. de Haan.

Noordelijke derde klasse.

't Eerste—Velocitas.	J. Brunnekreeft.
Forward II—G.V.V.	H. Reuning.

Zuidelijke tweede klasse A.

B.V.V.—Zeelandia.	E. M. Wiersema.
M.V.V.O.—E.M.M.	J. Hörburger.

Zuidelijke tweede klasse B.

Quick II—Willem II.	A. G. Everts.
Noad—Velocitas II.	J. v. d. Marck.
Helmond—Zalt-Bommel.	Th. van Boxtel.

Open brief aan de Pers- en Propaganda-Commissie van den Nederlandschen Voetbal-Bond.

Myn Heeren,

Het wil mij voorkomen dat de verslagen, behandelende ruw spel in den laatsten tijd in Sport en Dagbladen voorkomende, niet in het belang zijn van ons spel.

Speciaal waar het eene gecombineerde actie is tegen één vereeniging, waarbij verschillende spelers met een rood kruis worden aangemerkt, en zoodoende door dikwerf onbevoegden eene sorteering van faire en unfaire spelers gemaakt wordt, acht ik dit een zeer bedenkelijk voorval.

Wel worden er af en toe andere vereenigingen en spelers bijgenoemd, doch de grootste kracht keert zich toch tegen Sparta, resp. eenige harer spelers.

Waarop nu de beschuldigingen zich gronden, is wel aan het grootste deel der agitators vreemd, het is echter eenmaal een dankbaar thema en wordt het dus begrijpelijker wijze gretig ter hand genomen.

Het beste bewijs van de ongegrondheid der beschuldigingen is wel, het optreden der scheidsrechters bij de wedstrijden waarin Sparta betrokken is. De keeren dat tegen onze spelers toch free-kick werd gegeven, zijn mimiem en van gevaarlijk of unfair spel was dan ook geen sprake — ongelukken zijn door Sparta-spelers nooit veroorzaakt.

Hadden dus de scheidsrechters iets in dezen geest geconstateerd de aangewezen weg ware dan geweest, die spelers onmiddellijk uit het veld te verwijderen en tot schorsing voor te dragen.

Wat zien wij nu? De wedstrijden hebben een normaal verloop en er geschiedt niets bizonders — echter zullen de verslaggevers dit wel eens anders vertellen en schrijven kolommen vol over het gevaarlijk en unfaire spel der Spartanen.

Het gevolg is nu, dat de scheidsrechters eerstens met een vooroordeel in het veld treden (dit is althans mogelijk en zeer goed denkbaar) tweedens werkt dit verlammend op de spelers en ten derde wordt het publiek onnoodig tegen hen opgezet.

Het is mogelijk dat de actie uitging van hen, die met leede oogen ons succes van het vorige seizoen moesten aanzien en nu meenen ons op de eene of andere wijze in een ongunstig daglicht te moeten stellen. Waar nu dit doel echter voorbij gestreefd wordt en al het geschrijf over ruw spel koren op den molen is van tegenstanders van het voetbal, en dus de propaganda schaadt, meen ik dat het op den weg uwer commissie ligt om in te grijpen en het is daarom dat ik u mijneheeren beleefd uitnoodig den eerstvolgenden wedstrijd mijner vereeniging te willen bijwonen, en dan na eigen oordeel die maatregelen te willen nemen, die u zult noodig oordeelen.

Ik heb de eer te zijn,

B. Altona Jr.,
Voorzitter der R.V. & A.V. Sparta

* * *

Met genoegen geven we aan bovenstaanden „open brief" een plaats. Ook wij hebben ons verleden week „bezondigd" om enkele Spartanen er op te wijzen dat ze de grens van betamelijk spel hadden overschreden. Nu zal men ons niet kunnen aanwrijven dat we te spoedig over ruw spel klagen, want èn als scheidsrechter én als redacteur van dit blad hebben we meermalen het bewijs geleverd dat we stevig voetbal gaarne zien. In het vorig seizoen hebben we zelf-

meermalen speciaal het Spartaspel in bescherming genomen, tegenover onverdiende aanvallen in de pers (o.a. wedstrijd Sparta—Haarlem) daar het soliede spel der kampioenen ons meer behoorde dan het slappe spel dat we elders te zien kregen.

De heer Altona zal dus begrijpen dat we verleden week niet voor de aardigheid een philippica neerschreven! Werkelijk was er toen reden daarvoor. Uit hetgeen ons over den wedstrijd D.F.C.—Sparta bereikte blijkt echter thans dat het slechts een tijdelijke afdwaling is geweest, hetgeen we — speciaal met het oog den komenden Zondag — met groot genoegen constateeren. We vertrouwen dan ook dat de leidende personen en de sportpers van het verloop van den Dordtschen wedstrijd nota zullen nemen en dat na de booze woorden van verleden week de stemming wat kalmer zal worden.

Het kan ons spel in 't algemeen slechts ten goede komen.

Mijn systeem.

In de laatste nummers van *Het Sportblad* is de heer Engelberts als een dondergod aan den voetbalhemel verschenen en heb ik gezien, dat hij een der banbliksems van zijn toorn in „mijn systeem" heeft doen inslaan.

Ik ben direct op onderzoek uitgegaan en heb bemerkt, dat er geen schade aangericht was, ook geen dooje provinciale voetballers gevonden.

De heer Engelberts schijnt zich een nieuw stokpaardje gekozen te hebben: verwaarloozing der provinciale belangen door het bestuur. Eerst wordt aan onzen voorzitter een m. i. ongemotiveerd verwijt gericht en het voorbeeld van Edo Bergsma voorgehouden, thans ben ik aan de beurt en wordt als gevolg van invoering van mijn systeem: vermoording ven het provinciale voetbal, voorspeld. Zoo slim is het niet, zooals ik hieronder hoop aan te toonen; tevens zal ik dan pogen te bewijzen, dat de heer E. de belangen van eenige oostelijke 1e klassers aanziet voor die van het geheele provinciale voetbal. Voorts verwacht ik van den heer Engelberts een motiveering van zijn verwijten aan het bestuur in zake de verwaarloozing van het provinciale voetbal; voor de voetbalzaak kan hier alleen goeds uit voortvloeien.

Is het bestuur werkelijk te kort geschoten, dan zal het in de toekomst zijn fouten kunnen herstellen; heeft de heer Engelberts daarentegen ongelijk, dan is het bestuur gezuiverd van een blaam. Gaarne had ik echter dan, dat de heer Engelberts tevens aangaf, welke blijken van energie door het provinciale voetbal tot dusver zijn gegeven en in welke gevallen het bestuur deze uitingen van energie niet ondersteund heeft. Want ik vermoed niet, dat de heer E. verwacht, dat alle lust tot krachtsontwikkeling van boven af ingegoten moet worden; voor districten, die nog geheel hulpeloos zijn, moge dit gewenscht zijn, doch wanneer ze eenmaal op eigen beenen staan en over eigen hulpmiddelen en -bronnen beschikken is het niet te veel gevergd, dat ze zelf blijken geven ernstig vooruit te willen.

Moge nu naar mijne meening de heer E. ongemotiveerde verwijten tot het bestuur richten inzake verwaarloozing der provincie, toch wil ik gaarne erkennen, dat zijn optreden dit nut kan hebben, dat de provincie eens wakker geschud wordt en thans meer tot energie-ontwikkeling geprikkeld.

* * *

Alvorens „mijn systeem" te verklaren en uit een te zetten, acht ik het gewenscht nog een enkele beschouwing te wijden aan het karakter en den aard van het competitiewezen, omdat op dit gebied m.i. nog verschillende verkeerde voorstellingen heerschen. Ik hoop hiermede bij discussie over mijn stelsel, begripsverwarring te kunnen vermijden.

In het algemeen zijn de voetbalspelers in Nederland in 2 categoriën te verdeelen. In groep I rangschik ik allen, die voetbal beoefenen zuiver als gezonde recreatie zonder eenige bijbedoeling.

In groep II breng ik onder allen, die in de voetbalsport een recreatie zoekend, daarin een zekere eerzucht leggen: ze willen een goed speler worden; wanneer ze een wedstrijd spelen, spannen ze zich tot het uiterste in dien te winnen en wanneer hun vereeniging in de competitie speelt, zullen ze trachten het kampioenschap te behalen.

Voor groep I kan de N.V.B. alleen zorgen voor groote, goed georganiseerde vereenigingen, die geschikte terreinen hebben voor de beoefening van het spel en voorts indien mogelijk voor de beschikbaarstelling van terreinen van gemeentewege.

Voor groep II zijn de competities ingesteld, hier vindt de voetballer die in sport ziet: recreatie + eerzucht, alles wat van zijn gading is. Door instelling van klassen, uitschrijven van kampioenschappen, promotie- en degradatiewedstrijden, uitloven van bekers en medailles wordt de eerzuchtsprikkel ondersteund en op deze wijze komen we tot perfectionneering van de sport, welke de spelers najagen.

In groep I behooren thuis menschen, die spelen willen op dagen, dat het hun belieft, die geen groote reizen willen maken, die alleen spelen, wanneer terrein en weersgesteldheid in gunstige conditie verkeeren. Daar iedereen het recht heeft zelf uit te maken, waarin hij zijn genoegen vindt, heeft deze groep van voetballers natuurlijk evenzeer recht op waardeering van hare zienswijze als die van groep II.

Ten haren behoeve heb ik een paar jaren geleden getracht een Veteranencompetitie tot stand te brengen, waarbij de clubs zelf bepaalden, wanneer ze tegen elkaar zouden spelen en alle dwingende bepalingen zooveel mogelijk vermeden werden. Dat deze competitie een jammerlijk fiasco is geworden, zou er misschien op wijzen, dat ieder begin van organisatie hier eigenlijk misplaatst is. Men moet zich alleen tot vriendschappelijke spelen bepalen.

Groep II bevat de spelers, die iets bereiken willen: verbetering van eigen spel, overwinning of kampioenschap voor hun vereeniging. Ik vraag, waar ter wereld bereikt men iets wat waarde heeft, zonder er moeite voor te doen?

Deze spelers begrijpen dit, ter wille van hun vereenigingen spelen ze op dagen, dat ze misschien liever thuis bleven, maken reizen langer dan altijd plezierig is, ontzeggen zich

genoegens ter wille van de verbetering van hun spel. In stede van er op af te geven, zou ik zeggen: deze opofferingen adelen den sportman.

Het eenige, waarvoor de N.V.B. te waken heeft, is dat de eerzucht en de opofferingen geen onevenredige afmetingen aannemen, b.v. doordat te jonge spelers verre reizen maken of aan te zware wedstrijden deelnemen.

Wat mij nu meermalen zoo getroffen heeft, is dat spelers, die in groep I thuis behooren, in de competities spelen ingericht voor groep II òf dat voetbalvoorstanders, die het genoegen van groep I-menschen alléén maar sport noemen, zich bemoeien met de inrichting der competities, dat geeft zoo'n zelfde idee alsof een geheelonthouder zich tot wijnproever aanstelt.

Groep II legt aan groep I geen haarbreed in den weg, laat men het nu ook niet omgekeerd doen en laat iedere schoenmaker zich bij zijn eigen leest houden (merkwaardig is tusschen haakjes alleen wel, dat verschillende dezer voetballers dol verheugd zijn, wanneer hun club een wedstrijd of een kampioenschap wint, er moeite voor te doen noemen zij echter: kunstmatig).

De N.V.B. heeft aan de competities steeds veel zorg besteed: 1o. omdat zij het machtigste propagandamiddel zijn en aan een goede organisatie dus veel gelegen is; 2o. omdat de competities de spelers het beste in staat stelt zich in hun liefhebberij te vervolmaken, slechts oefening en wel geregelde oefening maakt den meester.

Ik heb hiermede pogen aan te toonen het karakter dat onze competities bezitten en aan welke eischen ze moeten voldoen teneinde tegemoet te komen aan het rechtmatig verlangen der spelers, die in hun spel-prestaties willen vooruitgaan.

* * *

En nu de question brûlante: de competitieindeeling.

Een van mijn hoofdbezwaren tegen de huidige indeeling is zijn stelselloosheid. Nu kan men logisch redeneerend twee stelsels volgen: 1°. men noemt de competitie der beste clubs in ieder district 1e klasse, en dan moeten ook het Zuiden en het Noorden hun eerste klasse competitie hebben.

2°. men noemt slechts het beste spel eerste klasse en indien men dit idee volgt dan heeft de Oostelijke eerste klasse geen recht op dezen titel, daar ik nergens iemand weet te vinden, die serieus wil beweren, dat Westelijk en Oostelijk eerste klasse spel op één lijn staan.

Uit wat ge reeds omtrent mijn systeem hebt gelezen, zult ge begrijpen dat ik voorstander ben van het onder no. 2 aangeduide. Zie je wel, zal men zeggen, dat ge het Westelijk spel bevoordeelt, maar, ik vraag U, kan ik — die met feiten, niet met sentimenten heb te maken bij een zakelijke verdediging van een stelsel — het helpen, dat juist het Westen thans beter voetbal speelt. Van mijn standpunt uit redeneerend heb ik er niets mede te maken, wàar het beste voetbal huist, ik zeg alleen: het beste voetbal noem ik 1ste klasse en wat daarop volgt 2de, 3de enz. klasse, mij dunkt deze redeneering is toch zoo zuiver als glas.

Ja maar, roepen Engelberts en eenige zijner Oostelijke 1e klassers, stel ons in de gelegenheid tegen de Westelijke 1e klassers te spelen, dan wordt ons spel ook beter. Volkomen juist, daarom wil ik de competities van zulk een grootte maken, dat de bekerwedstrijden weer ingevoerd kunnen worden, alle provincialen kunnen dan tegen de Westelijke 1e klassers loten. Nog zijn Engelberts c.s. niet tevreden, want ik hoor ze roepen, alleen geregeld spelen tegen de beste clubs zal ons nut afwerpen. Ook alweer juist, maar ik beweer: ook dat kan het stelsel Engelberts niet geven, want hij laat alleen aan het eind van het seizoen de no. 1, 2 en 3 wat tegen elkaar spelen. Heb ik mij tot hiertoe verdedigd, thans moet ik een aanvalletje doen. Waarom negeert Engelberts bij zijn stelsel bijna geheel het Noorden? als de Oostelijke clubs vooruitgaan, wanneer ze tegen het Westen spelen, is dat dan ook niet waar voor het Noorden? De afstanden zijn zoo groot, zal misschien het antwoord zijn, welnu ik vergis mij, geloof ik, niet, wanneer ik als E.'s opinie weergeef, dat het Noorden nog niet op dezelfde hoogte is als het Oosten. Deze redenering voor een oogenblik toegevend, waarom bewerkstelligt E. dan niet dat ook het Noorden tegen het Oosten kan spelen om zijne spelkwaliteit te verbeteren, of zijn de Noordelijke clubs geen provinciale clubs? Uit deze inconsekwentie van den heer E. meen ik juist te mogen afleiden, dat zijn lofwaardig pogen slechts strekt om het Oosten te verheffen, zoodat hij niet het recht heeft aan die Oostelijke belangen een provincialen mantel om te werpen, waarop ik in den aanhef doelde.

Doch nu ter zake. Mijn grondgedachte is dus de volgende — en hier ligt het systeem, wat ik bij alle andere voorstellen miste:

Gelijken naam te geven aan alles wat ongeveer gelijkwaardig is en daarna wensch ik gelijkwaardige competitie-elementen geschikt geografisch te groepeeren met uitzondering van het allerbeste voetbal over het geheele land, dat in één competitie vereenigd wordt; de tijd, dat we dit laatste kunnen doen is thans aangebroken. Buitendien klemt ook dit motief: dat we nu een systeem krijgen volgens hetwelk het voetbal zich zal kunnen blijven ontwikkelen, wachten we met een radicale verandering, dan zal dit ieder jaar later moeilijker worden.

In het kort komt mijn indeeling dus hierop neer.

1e. Kampioen competitie over het geheele land van de beste clubs, onverschillig waarin zij gevestigd zijn.

2e. Instelling van een eerste klasse in ieder district met bijbehoorende 2e en 3e klassers.

3e. Aan het eind van het seizoen spelen de 4 districtskampioenen om een of twee plaatsen in de kampioen competitie.

Hoe groot de competities zullen moeten worden, is een kwestie van volgende rangorde. Zooals gezegd zou ik ze echter zoo groot willen maken, dat de beker weer ingelascht kan worden.

Rationeeler zou ik handelen door de kampioen-competitie 1e klasse te noemen, doch waar dan verschillende clubs, die nu 1e klasse heeten, gedegradeerd zouden moeten worden en ik aan dien titel niet tornen kan, ben ik genoodzaakt een kampioen-competitie boven de eerste klasse te stellen. Feitelijk komt 't dus toch op degradatie neer, maar niemand zal toch van mij

vergen, dat ik uit schrik voor dit woord een voorstel, dat naar mijne meening vele verdiensten heeft voor de ontwikkeling van ons competitiewezen, achterbaks houd. Een heelmeester zal zich ook niet laten terughouden, om wanneer het noodig ergens het mes in te zetten, alleen omdat de patiënt pijn heeft.

Laten we nog eens kijken hoe het staat met „de vermoording van het provinciale voetbal" en de belangen der verschillende groepen.

De beste westelijke 1e klassers zullen tevreden zijn.

De beste westelijke 2e klassers krijgen den 1e klastitel en zullen dus ook niet klagen, alleen de zwakkere westelijke 1e klassers, die niet in de kampioen-competitie komen zullen minder ingenomen zijn.

Het Noorden krijgt zijn 1e klas competitie en de kampioen gelegenheid om zich met andere districtskampioenen te meten om in de kampioenscompetitie te komen, zal er dus op vooruitgaan zelfs vergeleken met voorstel Engelberts.

Voor het Zuiden geldt het zelfde als hierboven, met uitzondering der laatste zinsnede.

De Oostelijke 1e klassers zullen zich gedegradeerd achten en dus ontevreden, wat voldoende uit den aanval van den heer E. blijkt.

Voor alle andere 2e en 3e klassers zal het wel gelijk zijn, wiens systeem aangenomen wordt.

Bij mijn systeem ontstem ik dus één groep: die Oostelijke 1e klassers, die niet in de kampioencompetitie komen doch hoewel het mij spijt, dat zij juist er voorloopig niet bij winnen, wat de titel-kwestie betreft, geloof ik, dat waar het onmogelijk is iedereen naar den zin te maken eenigszins tevreden te mogen zijn, dat slechts één categorie ontevreden is, niettegenstaande ik ze niets ontneem, van hetgeen ze thans bezitten.

Ik geloof, dat bij de meeste andere systemen men op heel wat meer verzet zal stuiten, omdat men niet zal kunnen ontkomen aan de noodzakelijkheid om zekere vereenigingen of groepen voordeelen te ontnemen, welke zij nu bezitten.

Op gevaar af dat de heer E. mij niet „au serieux" zal noemen, kan ik wel mededeelen, dat mij berichten bereiken, dat de Westelijke 1e klassers zich ten krachtigste zullen verzetten tegen eene mutileering hunner competitie, vanwege de groote schade aan hunne belangen, doordat bestaande voordeelen ontnomen worden.

Tegen eene toekenning van den 1e klasse titel aan het Noorden zie ik geen bezwaar, in de Noord-Zuidwedstrijden hebben de Noordelijken allerminst bewezen bij de Zuidelijke broeders achtergesteld te moeten worden.

Ik meen hiermede althans voorloopig de grondgedachten en de mérites van „mijn systeem" voldoende uiteengezet en verdedigd te hebben.

Ik ben geheel vrij van „rechthaberei", voor een beter voorstel wil ik het mijne gaarne intrekken, mijn doel was slechts om systeem te brengen in ons competitiewezen, zoodat we later niet met lapmiddelen behoeven te werken om telkens aan veranderde toestanden en behoeften tegemoet komen. Volgens mijn voorstel komt het voetbal van ieder gewest tot zijn recht en ondervindt het geen belemmering zich voortdurend vrij te ontwikkelen.

Zeer aangenaam zou het mij zijn, indien de vereenigingen zelf hun opinie over mijn voorstel zouden willen kenbaar maken, hetzij in een of ander sportblad, hetzij aan mij persoonlijk. Juist door kennisname van bezwaren of eventueel te schaden belangen, kunnen wij des te eerder een bevredigende oplossing voor dit moeilijke vraagstuk vinden.

C. A. W. Hirschman.

De Competitie-Indeeling.

In Sportblad no. 40 vind ik twee bestrijders van het door mij aanbevolen stelsel.

Met no. 1, Puk, zal ik kort zijn, het excuus dat hij geen notulen leest acht hij blijkbaar voldoende om zich gerechtigd te achten onwaarheden te publiceeren!!

De vraag over „provincialen" toont duidelijk dat de strekking mijner stukken boven zijne bevatting gaat, het slot van zijn onderschrift bewijst dat hij niet voor rede vatbaar is. Ik zou wel willen vragen of Oostelijke hartstocht verkeerd is, wanneer die wordt aangewend om voor a l l e districten gelijke rechten te krijgen.

Blijkt uit dat onderschrift niet opnieuw welke verkeerde denkbeelden in het Westen heerschen? Men mag zelfs niet op gelijkheid aandringen; men is hartstochtelijk wanneer men voor zijn district en andere benadeelde districten hetzelfde vraagt als voor 't Westen!

Veel moeite kost de bestrijding van Puk niet; zijn onderschrift onder mijn artikel is een door hem zelf geteekend vonnis over zijn onware, onwaardige en onjuiste bestrijding.

Met meer genoegen ga ik den strijd aan met „Aka", die mij zakelijk aanviel, maar mij geenszins overtuigde. Door wrijving van gedachten komt men tot de waarheid, een zakelijk debat bevordert het vinden eener oplossing. Laat ik vooropstellen dat er wel geen stelsel zal zijn, dat ieder bezwaar te niet doet. Het huidige stelsel is ten doode opgeschreven; het systeem „Hirschman" bestreed ik in een vorig artikel; het voorstel „Aka" is terloops door mij aangevallen. Bij informaties heb ik nog niet gehoord van voorstanders van het stelsel „Aka", voorloopig herhaal ik dat de vele groote reizen mij ondoenlijk voorkomen; men behoeft slechts na te gaan dat vooral P.W. en ook U.D. bijna steeds bij de uitwedstrijden vroeg moeten vertrekken en eerst in den avond terugkeeren, terwijl hetzelfde geldt voor G.V.C. Quick (N) en Vitesse.

De bezwaren thans in 't Oosten geopperd tegen 't spelen in een competitie met clubs in Breda, worden bijv. voor eenige Oostelijken verdubbeld, die èn naar 't Zesde èn naar Velocitas moeten. Aka heeft de oplossing der indeelings-kwestie niet gevonden.

In het jongste nummer noemt Aka eenige bezwaren tegen mijn voorstel en noemt het zelfs een belangrijke stap in de verkeerde richting.

De hoofdfout is volgens hem verlenging van het seizoen, terwijl ik een niet te lang seizoen bepleitte. Ik merk op dat ik niet bestreed een lang seizoen, doch het gedurende een lang seizoen bijna iederen Zondag spelen. Daarom pleitte ik voor vrije Zondagen. Voorts wenschte ik tijdig te eindigen d.w.z. niet spelen in 't

zomerseizoen, zooals de laatste jaren bijna steeds noodig is.

Aka maakt 2 fouten in zijne berekening (voor de eene ben ik misschien verantwoordelijk door te zeggen dat bij mijn systeem de clubs een Zondag per maand vrij zijn, hetgeen onjuist was. De competitie van 7 clubs toch eischt 14 Zondagen, de nacompetitiën elk van 3 clubs (later met 't Noorden 4 clubs) eischen 6 Zondagen; totaal 20 Zondagen, waarbij iedere club 4 vrije Zondagen heeft. Aka berekent foutief 22 Zondagen.

De Westelijken moeten thans 18 Zondagen spelen, maar Aka vergeet eenvoudig de kampioenswedstrijden die 2 of 3 Zondagen kosten *buiten* de competitie en die bij mij zijn inbegrepen. Waar thans 20 of 21 Zondagen noodig zijn, heb ik er *hoogstens* 20 noodig.

Bij 't systeem Aka zijn er ook extra kampioenwedstrijden noodig en komt men dus ook op 20 of 21 dagen. Dit alles blijft dus nog in mijn voordeel en al waren er geen andere voordeelen, dan is m.i. mijn voorstel nog te prefereeren om de billijke verdeeling voor alle districten gelijk, de vrije Zondagen, de niet te lange en weinig kostbare reizen, de interessante na-competities met het daaraan verbonden nut en ontmoetingen over het geheele land, die anders tot de kampioenen beperkt blijven. De enkele groote reizen (hoogstens twee) zijn in 't laatst van 't seizoen, wanneer weer en terrein steeds goed zijn, tegenover het bezwaar van langere reizen staat een voordeel van interessante thuis-wedstrijden en verbreiding van spelgehalte over alle districten. Aka schrijft nog, dat ik voor de extra-competities, die spelverbetering moeten brengen, onvolledige elftallen heb aanbevolen. Ik ben mij daarvan niet bewust; ik schreef wel dat spelers zich voor de competitie kunnen verbinden om vrij te blijven op bekerdagen.

En dan vraagt Aka, waar ik nog tijd wil vinden voor bekerwedstrijden. Ik merk op, dat die wedstrijden, wanneer zij in mijn systeem niet passen, dit evenmin doen in 't systeem Aka, dat evenveel Zondagen of 1 Zondag meer vereischt.

Ik heb voor de bekerwedstrijden gedacht aan voorwedstrijden in districten, te spelen tijdens het verspelen der voor-competitiën der 1e klassers voor de districts-bekerwedstrijden. Al deze wedstrijden kunnen in Februari geëindigd zijn. Dan eerst komen in de bekerwedstrijden de 1e klassers die zulks verlangen en men geve aan het bondsbestuur het recht die 1e klassers niet toe te laten tot de bekerwedstrijden wier programma door omstandigheden te weinig afgespeeld is.

In de na-competities zijn bovendien de clubs 2 van de 6 Zondagen vrij, die — zoo noodig — benut] kunnen worden om te bekeren, hetgeen met eenig overleg na het bekend worden der loting kan geregeld worden.

De heer Hylkema heeft in de vergadering der Oostelijke 1e klassers te Zutphen gepleit voor een vroeger aanvangen van het seizoen; een voorstel in dien geest is door den heer Hirschman ingediend en wordt in de e.k. bestuursvergadering behandeld.

Laat nu het officiëele seizoen eens loopen van half September tot half Mei, wat in het Hollandsche klimaat niet te lang is en voor de spelers evenmin te lang, indien zij eens enkele Zondagen vrij zijn.

Men beschikt dan over 35 Zondagen, waarvan afgaan de Paaschzondag en enkele jaren ook een Kerstdag of Nieuwjaarsdag. De competitie vereischt 20 Zondagen, de beker-, bij vrijstelling der voorwedstrijden, b.v. 4 Zondagen voor de langstaanblijvenden, waarvan er 1 of 2 tijdens de na-competitie kunnen worden gespeeld. Er blijven dan nog heel wat Zondagen over voor internationaal voetbal, waarvoor ook de feestdagen beschikbaar zijn. En er kan dan nog menigmaal een veld afgekeurd worden of het weder ongeschikt worden verklaard, om toch half Mei gereed te zijn (wat de laatste jaren nimmer was).

Wanneer thans een club een competitie-dag vrij vraagt voor internationaal voetbal, scheelt dit een Zondag; bij mijn voorstel niet, want men kan het zoo regelen dat die Zondag een vrije dag der club is.

Eventueel kan men nog de na-competitie laten vervallen voor de nos 7, omdat deze nog tijd noodig hebben om tegen de kampioenen der 2e klasse te spelen.

Hiermede meen ik Aka's hoofdbezwaar te hebben weerlegd. Enkele neven-bezwaren stip ik kort aan: Aka schrijft dat de Oostelijke 1e klasse vrijwel intact blijft, ik stel hier tegenover 4 extra ontmoetingen in de na-competitie en de bekerwedstrijden waarin dan de 1e klassers en de élite der 2e klassers over is.

Aka breekt een lans voor de 2e elftallen, die ook onvolledig worden als het 1e elftal onvolledig is. Ik acht dat geen bezwaar; ik hecht niet aan een kampioenschap van een 2e elftal; het 2e elftal is de klasse van het voorbereidend onderwijs voor de hooge school; hoe meer leerlingen daarvan profiteeren, hoe liever het mij is.

Mijn epistel is lang geworden, ik wil niet onbescheiden zijn en nog meer ruimte vragen. Ik heb daarom enkele punten slechts even aangestipt en heb nog het noodige in petto tot verdere aanbeveling van mijn voorstel dat mij — nu ik door Aka's bestrijding deze verdediging moest opstellen en een en ander nader overwegen — steeds meer eene oplossing lijkt van het indeelingsvraagstuk.

CH. J. ENGELBERTS.

Emser Pastilles
50 CENT PER DOOS.
(STAATSKONTROLLE)
Ter voorkoming van verkoudheid is bij het beoefenen van de verschillende takken van sport zeer aan te bevelen steeds een
- EMSER PASTILLE -
in den mond te nemen.

OVERZICHT.

De kampioenen hebben hun tweeden wedstrijd gespeeld en nog steeds geen overwinning kunnen behalen. Desondanks mogen ze met het resultaat van hun Dordtschen wedstrijd tevreden zijn, want de D.F.C.'ers hebben een vurige, hardwerkende combinatie, die nog heel wat slachtoffers in het zand zal doen bijten eer alle clubs het 18 tal wedstrijden achter den rug hebben. Speciaal tusschen D.F.C. en Sparta heeft het altijd gespannen en al is er thans de verhouding wat vriendschappelijker opgeworden, op het veld geven de partijen elkaar niets toe.

De opmerkingen naar aanleiding van den wedstrijd H.V.V.—Sparta over ruw spel gemaakt, schijnen gelukkig doelgetroffen te hebben, want we hoorden, dat de geheele strijd zonder een enkele onaangenaamheid verliep. De Rotterdammers zijn eenigszins in hun combinatie aan 't veranderen.

Nieuwenhuijzen, die binnenkort naar Indië vertrekt, zal het doel niet langer bewaken, zijn plaats is ingenomen door Koen Verduin, welbekend uit vroeger jaren, hetgeen voor het oogenblik geen verbetering was.

Verder zagen we op de backplaats den ex-Haarlemmer Jacobi, die om redenen van internen aard zijn oude vereeniging verlaten heeft en de Spartakleuren heeft aangetrokken. Kees Nieuwenhuijzen trok daardoor naar de voorhoede, terwijl Boerdam ditmaal z'n plaats aan Konert afstond, die zoo als reeds medegedeeld, naar het buitenland vertrekt. Het gelijk spel 3—3 geeft volkomen de krachtsverhouding aan en dat er op het laatst hard door Sparta gewerkt is, wordt wel bewezen door het feit, dat D.F.C. na 'n half uur zelfs met 2—0 leidde.

D.F.C. nam bij dezen wedstrijd een nieuwe tribune in gebruik, hetgeen op het Dordtsche veld zeker geen overbodige weelde is.

De strijd tusschen Quick en H.B.S. verliep geheel anders dan men zich had voorgesteld. De Hanenburgers hadden een tweetal invallers en de afwezigheid van Dagevos vooral was merkbaar, want de beide vleugels leeken thans een schip zonder roer. H.B.S. verdedigde hardnekkig, vooral de beide backs deden goed werk. Blommesteijn's spel is bekend maar dat van Valkenburg was een verrassing en tevens een belofte voor de toekomst. Met wat meer routine zal er een stevig achterspeler uit hem groeien. Lens speelde z'n laatsten wedstrijd in Holland en had de voldoening beide doelpunten voor H.B.S. te maken waarmede hij zijn voetballoopbaan in 't vaderland schitterend besloot. H.B.S. verliest in hem een zeer nuttig speler, die ook aan het Nederlandsch elftal onschatbare diensten bewezen heeft. De wedstrijd met ons nationaal elftal tegen de Corinthians in den Haag is wel een der glanspunten uit zijn voetballoopbaan. Moge het den populairen H.B.S'er in zijn maatschappelijke loopbaan even fortuinlijk gaan!

Schrijvende over Quick moeten we ons toch verbazen over de zonderlinge wijze waarop het spel van Stempels beoordeeld wordt. Het is nog niet zoo lang geleden dat we hem in een der Haagsche bladen het gelukkig noemde dat hij niet meer speelde, men noemde hem den talmer of iets van dien aard en thans na den jongsten wedstrijd vinden we weer allerlei onvriendelijkheden van hem opgeteekend. Er was zelfs een blad dat zich met verbazing afvroeg hoe men Blankert kon laten uitvallen voor Stempels! Veel eerbied voor den goeden kijk op het spel van die schrijvers hebben we niet, maar het lijkt ons toe dat hier of daar een addertje onder het gras schuilt. Volgens onze meening — en daarin staan we niet alleen — is Stempels een uitmuntend speler die zoowel met hoofd als met voeten goed werk verricht. Snethlage speelde weer volgens het bekende recept en voor den opmerkzamen toeschouwer blijft het een raadsel hoe deze stoere speler gedurende 1½ uur. zoo'n massa werk kan doen en toch tegen het einde nog even frisch schijnt te zijn.

Haarlem sloeg tegen H.V.V. een uitstekend figuur, want, hoewel zonder Healey spelende, verloren ze slechts met 2—0, een uitslag die voor de Haarlemmers heel wat beter had kunnen zijn, wanneer de jeugdigde onbezonnenheid voor doel wat meer voor de kalmte van den geroutineerd speler had plaats gemaakt. Overigens zal er door de geelzwarten harder gewerkt moeten worden willen ze weer eens kampioenwedstrijden aan den Wassenaarschen Weg zien.

In Haarlem trok de openingswedstrijd groote belangstelling en hoewel H.F.C. bijna voortdurend sterker was wist de uitmuntende Ajax verdediging het aantal doelpunten tot twee te beperken. Ajax maakte een enkel tegenpunt en verloor dus met 2—1.

Hercules weerde zich in Breda flink maar was tenslotte tegen de overmacht niet bestand en moest met een 4—1 nederlaag naar Utrecht retourneeren. Een beter resultaat zullen de Stichtenaren ook wel niet verwacht hebben.

Overgaande naar het Oosten constateeren we al dadelijk dat de Nijmegenaars na 3 wedstrijden nog ongeslagen zijn. Op papier is de 1—1 tegen het Zesde een goed stuk werk, maar onze correspondent vertelt dat het spel niet op al te hoog peil stond, wat de geestdrift een beetje bekoelt.

De kampioenen schijnen op den verkeerden weg want tegen P.W. konden ze het niet verder brengen dan een 6—3, waardoor de Enschedeërs de eerste plaats bezet hebben. Zouden de vette jaren voor de oude kampioenen weer eens aanbreken?

Na de goede berichten over het G.V.C.-elf al viel het resultaat van den wedstrijd tegen U.D. tegen; op eigen terrein werden de Wageningers met 4—2 geslagen. Het was de eerste wedstrijd voor de landbouwers. er is dus nog kans op verbetering.

In de Westelijke tweede klasse moeten we beginnen met een ongenaam incident te memoreeren. Concordia wijdde haar gerestaureerd terrein Zondag in met een wedstrijd tegen Ajax. De Amsterdammers hadden eerst de leiding met 2-0, maar daarna werd het 3—2 voor Concordia, waarbij Ajax lang niet met de beslissingen van den scheidsrechter ingenomen scheen te zijn. Toen nu kort voor het einde eenige spelers zelfs handgemeen werden — we laten in het midden wie of hier schuldig was — en de scheidsrechter hierbij volgens de meening der Amsterdammers opnieuw verkeerd optradt, verlieten ze als protest het terrein,

waardoor Concordia nog 5 extra doelpunten cadeau kreeg.

Uit hetgeen we van verschillende zijden vernamen leiden we tot ons leedwezen werkelijk af dat de scheidsrechter eenigszins zwak is opgetreden, maar toch achten we het verkeerd van de Amsterdammers om op een dergelijke manier te protesteeren, bovendien is het optreden weinig politiek daar de Ajaxiden konden weten (A.V.V.—Ajax eenige jaren terug) hoe het bondsbestuur in dergelijke gevallen handelt. Wij voor ons achtten de houding, die het bestuur in dergelijke gevallen steeds heeft aangenomen — letterlijke handhaving van het betreffende reglementsartikel — niet juist en zouden ook in het onderhavige geval een spoedig en ernstig onderzoek van de feiten willen zien. Voor het oogenblik heeft echter Concordia zich op de eerste plaats weten te zetelen daar V.O.C. tegen haar stadgenoot Achilles een veer moest laten. Met 2—2 werd gelijk gespeeld. Verrassing wekte het eerste optreden van A.F.C. op eigen terrein, want waar een gemakkelijke overwinning voor de homeclub verwacht werd, moesten ze volkomen verdiend, met 1—0 de nederlaag leiden. We willen hopen dat 't de eerste en tevens laatste misstap is. V.V.A. deed ook al niet veel goeds door van een onvoltallig Allen Weerbaar elftal met 2—1 te verliezen. Volharding was de eenige 2e klasser uit de Meer, die voor een overwinning zorgde. Victoria was hiervan het slachtoffer.

In de oostelijke 2e klasse behaalde Hercules een sprekende overwinning op Oranje Nassau met 10—2, terwijl een 2-tal terreinen werden afgekeurd. Het veld van Quick te Kampen werd reeds Zaterdagmiddag afgekeurd, een handelwijze waarmede de Kampensche consul buiten z'n boekje ging.

Phenix handhaafde zich ongeslagen aan het hoofd van afd. B door een 4—0 op Hengelo, terwijl Verwisseling de traditie handhaaft en zich liet kloppen door E.V.V. met 2—1, toch is hier verbetering merkbaar.

Het Amersfoortsche Quick heeft al 'n heel mager jaar te pakken. Ze werden in de Koekstad een gewillig slachtoffer van de menschen die vooraan willen gaan en die hun naam voorloopig nog eer aan doen. Robur klopte Be Quick met 4—1, wat in Apeldoorn mee- en Zutphen tegengevallen zal zijn.

D.G.S. speelde ditmaal niet, maar gaf toch een teeken van leven door ons een briefkaart te zenden met de mededeeling, dat „de onbegrijpelijke lettercombinatie" *D*eventer *G*ymnastiek- en *S*portvereeniging beteekent. We danken voor het licht in deze duisternis en zitten nu alleen nog maar te turen op V.V.O., S.D.O. en O.D.O. Wie geeft hier eens opheldering? In Wageningen eindigde S.D.O. en Eendracht zooals ze begonnen, terwijl G.V.C. II in Arnhem een 4—3 bevocht op O.D.O.

In Groningen was er druk werk.

De kampioenen waren op bezoek bij Forward en openden hun seizoen met een goede 6—2 overwinning. Het gedegradeerde, daarna weer gereorganiseerde en gepromoveerde Velocitas begon minder goed. Een 2—3 nederlaag tegen Achilles was het resultaat.

In Leeuwarden wonnen de L.V.V.ers van Be-Quick met 4—2.

In 't Zuiden was 't voor Velocitas een goede dag. 't Eerste en derde elftal won," alleen het 2e moest tegen Quick II een veer laten. Verrassend was eenigszins de magere overwinning van N.O.A.D., dat ons in de laatste weken wat verwend had. Van Helmond werd slechts met 4—3 gewonnen, waaraan onvolledigheid niet vreemd schijnt te zijn.

D.F.C.—Sparta 3—3.

't Schitterende herfstweer deed een reusachtig bezoek aan de Markettenweg verwachten en die verwachtingen werden niet beschaamd want tegen tweeën kronkelde een breede stroom bezoekers naar het D.F.C. veld waarbij de treinen uit Rotterdam telkens voor nieuwe zorhden. In Dordrecht trok alles wat maar eenigszins voor D.F.C. voelde er op uit en zoooals gewoonlijk hadden ook de Rotterdammers zich niet onbetuigd gelaten.

D.F.C. nam met deze ontmoeting een nieuwe practische tribune in gebruik, derhalve ook al gevolg gevende aan den drang van het publiek dat meer accomodatie begint te eischen. D.F.C was echter zoo verstandig voor die gemakken fiink te laten betalen. 'n Tribuneplaats kostte *f* 1.25, 'n prije, waarvoor men 'n pracht-opera kan zien. De menschen betaalden echter met genoegen want alles was flink bezet en ik schat het aantal bezoekers zeker op een kleine 4000.

De toeschouwers hebben waar voor hun penningen gehad want de strijd was van het begin tot het einde spannend, goed, ja dikwijls schitterend voetbal werd vertoond en dank zij de goede leiding verliep alles in de beste orde.

Even over tweeën verzamelt Willing de volgende teams;

D.F.C.: Beeuwkes (doel); J. Bouvy en Bozuwa (achter); H. Koopman, Lotsy en P. Koopman (midden); J. Noorduyn, Van Heck, Sunderman, F. Koopman en A. Klein (voor).

Sparta: Verduyn (doel); De Bruin en Jabobi (achter); Konert, De Korver en v. d. Meulen (midden); v. d. Wolk, De Groot, Ruffelse, Van Nieuwenhuyzen en Teschmacher (voor).

De Spartanen derhalve met een eenigszins gewijzigde opstelling en dank zij de medewerking van Jacobi, feitelijk overcompleet. Boerdam zat tenminste op de tribune, een luxe, die hij zich wel niet veel meer zal kunnen permitteeren, daar hij na Konerts vertrek wel weer tot de „werkende leden" zal behooren.

Het begin is voor Sparta dat onder aanmoedigend gejuich harer supporters aan het aanvallen gaat. Beeuwkes staat echter onder de Dordtsche lat en dat zegt genoeg. Hij verdedigde zijn doel op meer dan schitterende wijze en bewees opnieuw een der beste „custodians" uit onze lage landen te zijn.

De Dordtsche verdediging is in deze periode niet al te soliede en hierdoor was de taak van Beeuwkes des te zwaarder. Langzamerhand gaan de gastheeren inzien, dat ze ten minste moeten trachten in eigen huis meester te blijven en serieus zetten zij zich tot den aanval, waarbij Noorduyn de eerste is die Koen Verduyn aan het werk zet. Het waren echter slechts schijnbewegingen en weer spoedig retourneeren de Rotter-

dammers in het Dordtsche gebied, waar Beeuwkes echter met z'n bekende kalmte niet thuis gaf. Lotsy in de middenlinie werkt voor 2 en hij weet door z'n voorbeeld z'n elftal weer wakker te schudden, waarvan Verduin al spoedig de bewijzen in handen krijgt. Een hoekschop krijgt D.F.C. te nemen, maar zonder resultaat, een keurig schot van Noorduyn gaat juist achter en prijzenwaardige pogingen van Aat Klein leiden eveneens schipbreuk achter het doel.

Weer een hoekschop voor het Sparta-doel. Piet Koopman ziet 'n gaatje, maar Jacobi's oog valt op hetzelfde gaatje en hij zet er z'n voet voor.

Sparta's voorhoede verslapt in deze periode duchtig en het blijkt dat Nieuwenhuyzen hier nu niet juist de rechte man is.

Een half uur is er gespeeld als het door Dordt zoo vurig begeerde punt komt, Flip Koopman is er de fabrikant van, nadat hij zich op soliede manier door de Sparta-achterhoede heeft gewerkt. De tribune wordt op een zware proef gesteld. Even later, als Beeuwkes een onverwacht schot heeft weggewerkt, krijgen de Dordtenaren opnieuw reden tot juichen als een ver schot van v. Heek vrij onverwacht langs Verduin gaat. De laatste minuten voor de pauze zijn voor Sparta, maar ze kunnen er niet in slagen de D.F.C.-verdediging te passeeren en met 2—0 in haar voordeel kan D.F.C. zich de thee uitstekend laten smaken.

Het begin der tweede helft was een geheel andere geschiedenis. Het Sparta elftal speelde nu met een ongekende spirit, met een geestdrift alsof ze regelrecht weer naar het kampioenschap holden. Eerst hielp de paal Beeuwkes nog een handje, maar ten slotte was hij tegenover zoo veel volharding niet bestand. D.F.C. werd overdonderd en eindelijk joeg de Groot met een sneltreingangetje den bal langs den „international." Dol gejuich in de Spartaansche kringen. Twee minuten later jaagt Nieuwenhuizen no. 2 langs Beeuwkes. Het enthousiasme van Rotterdam is enorm en de spelers zijn niet meer te houden. v. d. Wolk stuift langs de lijn, zet voor en Ruffelse kogelt onhoudbaar in het net. Sparta leidt!

Maar dat is ook het keerpunt van den strijd. Om onbegrijpelijke redenen gaat de Korver z'n verdediging versterken en thans vangt een reusachtige worsteling van D.F.C. aan. Het gevaar dreigt voortdurend van den Dordtschen rechter vleugel en de Rotterdamsche harten op de tribune kloppen hoorbaar.

Eindelijk gebeurt het. Noorduijn brengt op, Verduin werkt slecht weg en F. Koopman zorgt voor de rest: de stand is gelijk.

Maar hierbij blijft het ook, want eenige oogenblikken later bergt Willing z'n fluit op en behoort een der interessantste wedstrijden, ooit op het Dordtsche veld gespeeld, weer tot de historie, met een de verhouding juist weergevend gelijk spel.

Uit Den Haag.

Afgeloopen Zondag.

Quick heeft het seizoen niet al te schitterend ingezet: een 3—2 overwinning op H.B.S. is verre van mooi. Vooral na hun succes bij de Zilveren bal-wedstrijden en in Engeland, had men meer van de Hanenburgers verwacht. Wel speelden zij zonder Otten en Dagevos, maar ook H.B.S. was niet volledig. Intusschen heeft H.B.S. zich van zijn beste zijde laten kennen en een ieder verbaasd door een onverwachten, kranigen tegenstand. Met deze combinatie zullen de zwarten ongetwijfeld menig tegenstander slaan. Een groot verlies staat hun echter te wachten door het vertrek van de Bruijn Kops en Lens; de laatste speelde Zondag zijn laatste wedstrijd, terwijl de eerste nog slechts één keer zijne club-kleuren zal helpen verdedigen.

Aan den Wassenaarschen weg sloeg H.V.V. de Haarlemsche roodbroeken met 2—0. Het was een geëmmeerde, spannende wedstrijd, waarin vooral beide verdedigingen uitblonken; de voorhoeden waren minder op dreef: die der gastheeren was wat lake, terwijl het eenige goede dat van het rood-blauwe vijftal kan gezegd worden, is, dat het snelle loopers zijn. Het knoeien en missen der Haarlemmers voor goal was treurig om aan te zien; bovendien stonden de vleugelspelers herhaaldelijk buiten spel.

De H.V.V. lijdt nog steeds aan onvolledigheid ook nu miste zij weer drie uitstekende krachten. Als dit zoo door blijft gaan, zullen de geelzwarten daardoor wel een paar punten moeten missen, die, wanneer zij met een volledig elftal uitkomen, niet behoeven te worden verloren. Reeds Zondag a.s. zullen zij tegen Sparta een harden dobber hebben. Past daarvoor op, H.V.V.'ers!

Voor de 2e klasse A. speelde V.U.C. met E.D.O. gelijk en behaalde daardoor haar eerste punt in 3 wedstrijden. Veel mooi heeft zij dus tot dusverre nog niet gepraesteerd; toch zitten er wel goede krachten in het elftal, maar de spelers zijn nog niet aan elkaar gewend en alle combinatie is verre te zoeken. Oefenen is hier een eerste vereische.

Quick II volgde het eerste elftal na en sloeg de H.B.S. reserves; met een 4—1 nederlaag verlieten de zwarten het winderige Hanenburg.

H.V.V. II trok naar Haarlem en hield de jeugdige roodbroeken er met 5—1 onder. In deze competitie zijn de geelzwarten nog het eenige ongeslagen team. Het elftal bestaat dan ook uit goede krachten en heeft zeker veel kans om het kampioenschap te behalen, mits het niet al te dikwijls goede spelers aan het eerste elftal moet afstaan.

Verslagen.

H.B.S.—Quick 2—3.

Als scheidsrechter Groothoff beginnen fluit, stellen zich de volgende elftallen tegenover elkaar:

Van Weel,
Valkenburg, v. Blommesteijn,
Masthof, Bekker, Gonsalves,
v. Rentergbem, v. d. Wilde, Synja, Lens,
Bruijn Kops.
Visser, Groskamp, v. d. Schaaff, Snethlage,
Welcker,
Stempels, Bosschart, Kollman,
Klicks, Blankert.
Boudier.

Quick is aanvankelijk iets sterker en menige aanval wordt door de blauw-witten ondernomen. Herhaaldelijk verschijnen Snethlage en Groskamp

voor Van Weel's heiligdom, echter voorloopig zonder succes, daar de zwarte achterhoede in uitstekenden vorm blijkt te zijn. Valkenburg voldoet wel als partner van Blommesteijn. Van Weel is niet al te zeker, maar toch houdt hij enkele goede schoten uit zijn doel. Het is de middenlinie der Volkenboschlaners, die er in slaagt door uitstekend spel de verdediging verlichting te brengen en de voorhoede aan het werk te zetten. Van Renterghem is de man, die meestal de aanvallen der zwarten leidt en dan blijkt dat de voorhoede van H.B.S. elk verband mist; toch bezorgt zij de Quick-verdediging enkele benauwde oogenblikken; hier treedt dan Klicks op den voorgrond: zijn afnemen is uitstekend, zijn wegwerken zeer oordeelkundig.

Eens komt Groskamp alleen voor van Weel, maar zijn voet faalt en de bal belandt meters naast het doel. Dan krijgt Snethlage den bal, hij passeert Gonsalves en Blommesteyn, maar plaatst daarop den bal te ver naar voren; van Weel loopt uit, mist en Snethlage plaatst kalm den bal in het verlaten doel. Dit prikkelt de H.B.S. voorhoede en zij pakt voor een oogenblik flink aan; eens zien we de Bruyn Kops een keihard schot lossen, doch hij schiet juist tegen Boudier's been en de bal wordt weer weggewerkt. Aan den anderen kant komen eveneens een paar benauwde oogenblikken voor, maar op het juiste moment weet de H.B.S.-verdediging nog telkens te redden. Rust komt met 1—0 voor Quick. Na de thee pakt H.B.S. flink aan. Met vuur gaat het telkens op Boudier af en reeds na een paar minuten heeft Lens succes met een schot in den hoek. Quick verslapt, terwijl het spel der H.B.S.'ers steeds pittiger wordt. De geheele zwarte voorhoede schiet om beurt en zelfs Gonsalves probeert eens het net te vinden, doch Boudier weet telkens nog te redden. Eindelijk weet Lens onder donderend gejuich met een schot in den bovenhoek te doelpunten. Er moet dan nog ongeveer een kwartier gespeeld worden.

Quick ziet het hachelijke van den toestand in en komt dan geducht opzetten. Vrij spoedig komt dan ook de gelijkmaker; de rechtervleugel brengt goed op en Welcker plaatst keurig voor doel, waar Visser zijn plicht doet en den bal langs van Weel zendt.

Quick blijft flink doorwerken en hoewel H.B.S. met kracht verdedigt, kan het toch niet verhinderen, dat Quick een paar minuten voor tijd het winnende punt maakt. Ditmaal is het Groskamp, die na keurig opbrengen van den linkervleugel met een scherp, hard schot van Weel het nakijken geeft. De laatste minuten gaven nu een spannenden strijd te zien, daar H.B.S. zich tot het uiterste inspant om gelijk te maken, doch Quick weet haar voorsprong te behouden en wint welverdiend haar eerste competitiewedstrijd.

De Quick-voorhoede was niet zoo goed als anders; misschien deed het ontbreken van Dagevos daar wel het zijne toe. Van de verdediging noemen we Klicks, Bosschart en Kollman. Boudier is slechts een middelmatig doelman.

Bij H.B.S. gaf de middenlinie ons een keurig spel te bewonderen, de beide backs werkten verdienstelijk, hun plaatsen kon echter beter. De voorhoede is daar het zwakke punt, door veel oefenen kan daar echter groote verbetering in worden gebracht.

H.V.V.—Haarlem 2—0.

Ongeveer kwartier na twee stellen zich onder leiding van Meerum Terwogt de volgende elftallen op:

H.V.V. de Groot (doel), Heijting en Heijning (achter) Pop, Mundt en Sernier (midden), Breuring, Lutjens, Feith, T. Kessler en la Chapelle Jr. (voor).

Haarlem: Utermark (doel), Wolf en Serné (achter), Haak, Bouwmeester en Veen (midden), P. Leslie Miller, Verweij, Wilhelm, Haak en Philipse (voor).

H.V.V. wint den opgooi en verkiest eerst tegen zon en wind in te spelen, zoodat Haarlem aftrapt. Reeds dadelijk treedt Haarlem krachtig op en moet de Groot handelend optreden. De roodbroeken behouden dan, behoudens enkele uitvallen van H.V.V., het spel in handen en de geelzwarte verdediging krijgt volop werk. Maar het trio de Groot, Heijting en Heijning, waarvan vooral de laatste sterk op den voorgrond treedt, laat zich zoo makkelijk niet passeeren en weet alle gevaar te bezweren.

Bovendien is de Haarlem voorhoede voor doel zenuwachtig en verknoeit ettelijke mooie kansen. In deze periode zijn de uitvallen der geelzwarten sporadisch en komen bijna uitsluitend van rechts.

Eens zien we Breuning een snelle rush ondernemen en een mooi schot lossen, dat door Utermark tot een corner wordt verwerkt, die op niets uitloopt. Bij Haarlem is het vooral de vlugge Leslie Miller die telkens goed opbrengt, doch zijn spel wordt ontsierd door herhaaldelijk off-side staan. Eindelijk begint de Haagsche voorhoede zich te herstellen, maar de rechtervleugel moet alle werk doen, daar Chapelle Jr., die van Duynhoven verving op de linkervleugel, maar wat mee passagierde.

Een groote fout was het dan ook van de H.V.V. om herhaaldelijk den bal aan de linkervleugel te geven, waar Tonny Kessler wel hard werkte, maar zoowel rechts als links allen steun miste en dus voor drie tegelijk moest spelen. Voorloopig blijft dan ook succes uit, te meer daar Haarlem's achterhoede en middenspelers uitstekend spel vertoonen en den bal telkens keurig afnemen en goed opbrengen.

Eindelijk komt het 1e doelpunt voor H.V.V. Van een ingooi weet Breuning den bal te bemachtigen, een mooie voorzet volgt en Kessler plaats buiten Utermark's bereik in het doel. Lutjens breekt nog een paar maal op zijne bekende wijze door alles heen en lost goede schoten, die echter door Utermark gehouden worden. Rust komt met 1—0 voor de gastheeren.

Na de rust krijgt Haarlem het nadeel van zon en wind en wordt dadelijk teruggedrongen. In deze periode treedt de Haagsche middenlinie op den voorgrond en steunt de voorhoede uitstekend.

Breuning en Lutjens brengen telkens goed op, geven goede voorzetten, maar telkens is ook Feith zoek, terwijl Kessler duchtig bewaakt wordt.

Als Feith eens den bal van de middenlinie aangegeven krijgt, krijgt hij plotseling eene bevlieging, met behulp van Lutjens brengt hij

goed op tot eenige meters voor doel en kanjert den bal op Utermark af, die hem wel aanraakt, doch door de vaart niet tegen houden kan.

Nu legt de Haagsche voorhoede er het bijltje bij neer en kijkt met interesse hoe de verdediging zich de Haarlemmers van het lijf houdt. Heijting en Heijning zijn in goeden vorm en ook de Groot keert een paar maal een goed schot. Haarlem blijft tot het einde de sterkere forceert corners, die op niets uitloopen en weet enkele mooie kansen te verknoeien.

Een keer nog breekt Lutjens door alles heen, doch zijn schot belandt in Utermarks handen Einde komt dan met 2—0 voor H.V.V.

Bij de gasten was de verdediging goed; Healy werd in de middenlinie op uitstekende wijze door Bouwmeester vervangen. Ook Haak vertoonde soms een bepaald schitterend spel. De voorhoede was wel zeer vlug en handig, doch te licht en stond bovendien herhaaldelijk buiten spel. Ook bij de H.V.V. dient het eerst de verdediging genoemd ; Heijning was schitterend en blijft toch maar een onzer beste backs ; meesterlijk zorgde hij er voor Heijting steeds te dekken. De middenline vertoonde, vooral na rust, een flink, doortastend en uitstekend spel. Van de voorhoede was de rechtervleugel de beste ; Breuning blijkt een uitstekende aanwinst, terwijl Lutjens weer meer en meer op dreef komt en wel spoedig zijn vorm van vorig jaar teruggevonden zal hebben. Van Duijnhoven werd zeer gemist. L. M.

Uit Breda.

Afgeloopen Zondag.

Daar geen enkele ingeschreven vereeniging rust had, was het voor de Bredasche voetballers een drukke dag. Liefst 6 elftallen werden het veld ingestuurd, die 3 overwinningen konden boeken, terwijl er twee gelijk speelden en slechts één verloor. We kunnen dus over dit resultaat tevreden zijn, temeer daar enkele elftallen zeer incompleet waren. Zoo trok 't Zesde II met 4 invallers naar Vlissingen, waar E.M.M. van deze gelegenheid gebruik maakte door ze met 3—1 te kloppen. Hun reisgenooten, Velocitas III, gingen met 9 man bij Zeelandia in Middelburg op bezoek en keerden, ondanks hun onvoltalligheid met een 3—2 overwinning huiswaarts.

Noad had ook al sterk met onvoltalligheid te kampen, kon daardoor zeker haar doel niet blank houden, maar bracht toch na zwaren strijd de twee punten uit Helmond mee naar huis; 4—3 was de uitslag.

Dan hadden er twee elftallen te strijden tegen Quick (Nijmegen). Ze zijn daar nog niet vergeten, wat Breda hun voor 2 jaar gedaan heeft en geen wonder, dat zij revanche trachtten te nemen. In Nijmegen kon Quick I er 't Zesde niet onderhouden; zij toonden echter wel hun herkregen eerste-klasse-schap waardig te zijn, door een gelijk spel, 1—1. Het tweede elftal van Quick was te gast bij het dito elftal der cadetten, die zij in een goedmoedige bui aantroffen. Ook hier was de uitslag 1—1 en lieten de cadetten zich dus een puntje ontnemen.

Onbekendheid met elkander zal nog wel oorzaak zijn van dezen uitslag, want ook dit jaar zal Velocitas II wel weer te sterk zijn voor deze afdeeling en zal waarschijnlijk alleen N.O.A.D. een behoorlijke partij voor hen zijn. Deze wedstrijd werd gespeeld op het veld van 't Zesde, bijgewoond door een eenzamen toeschouwer. Alles, wat iets voor voetbal voelt, was naar de academie gestroomd, waar alles meewerkte om den eersten thuiswedstrijd van Velocitas een succes te doen zijn. Elk seizoen zien we al meer en meer publiek het academieterrein betreden. De dames kregen aan den ingang bouquetjes; de heeren ontvingen een zeer practisch programma der wedstrijden van Velocitas I en II. Waarom die van het derde elftal ontbraken? Met 4—1 bleven de cadetten overwinnaars. Hieronder het verslag ervan :

Velocitas—Hercules 4—1.

Velocitas. Dijxhoorn,
de Wijs, v. Hecking Colenbrander,
Triebel, Visman, v. d. Nagel,
Hesselaar, Blume, Balluseck, v. Erpecum, Lutz.

Hocke Hoogeboom, de Bruin, v. Dijk, Ottolander, Brandsma,
v. d. Berg, Begeer, Jongh,
La Bree, Gratama,
Hercules. Stoppelaar.

Beiden tellen dus nog al wat vreemde gezichten, terwijl de verschijning van den cadet de Bruin in het Hercules-elftal nog al bevreemding wekt. De cadetten maken in hun jerseys, waarin zij de oude blauw-witte kleuren getrouw gebleven zijn, een prettigen indruk. Triebel verliest den opgooi en na eenig gekiek, dat gelukkig niet lang duurt, trapt Balluseck af. Stoppelaar wordt al dadelijk aan het werk gezet en als het spel nog slechts enkele minuten oud is, moet hij visschen voor een tam schot van v. Erpecum. Van den aftrap gaat Hercules op het Velocitas doel af, de bal wordt hun ontnomen, maar zeer gevaarlijk wordt op Dijxhoorn teruggespeeld.

Deze weet nog juist bijtijds te ontwijken en de bal verhuist weer naar de andere helft, waar Stoppelaar een vrijen schop vlak voor doel veroorzaakt, die geen resultaat heeft. Hercules wordt dan gaandeweg sterker en heeft een tijdlang bepaald overwicht, maar Dijxhoorn weert alles, terwijl een prachtschot van Brandsma juist over de lat gaat. 't Blijkt een te groote inspanning van Hercules te zijn, want Velocitas komt vooral door Lutz weer opzetten. Deze heeft met zijn zeker zeer mooie schoten echter geen succes en probeert het daarom met een hoogen voorzet, die Blume met zoo'n vaart in het doel zet, dat hij erbij ligt te tollen. Met een harden schuiver maakt Hesselaar kort daarop no. 3. Door buitenspel van Blume gaat dan nog een eenige kans verloren, waarna de rust intreedt.

Bij de hervatting heeft Velocitas dadelijk de overhand, doch schijnt zich te oefenen in het schieten van den bal tegen den rug van clubgenoot of tegenstander. Als ze daarin missen, is Stoppelaar er nog om te zorgen, dat de bal niet in het doel terecht komt. Deze verricht vooral nu zeer verdienstelijk werk. Uit een voorzet van Hesselaar weet Balluseck toch nog het vierde punt te maken. Even later maakt Visman in het midden van het veld „hands", Jongh neemt den vrijen schop en geeft prachtig

aan den gereedstaanden van Dijk, die onhoudbaar inkogelt. Zoo kreeg Hercules nu een doelpunt vrij gelukkig, dat zij voor de rust dubbel en dwars verdiend hadden.

Het resteerende gedeelte van den strijd blijft voor Velocitas, maar door een kleine onachtzaamheid van scheidsrechter Eimers, wordt een bal, dien Stoppelaar na een schot van Balluseck uit zijn handen over de doellijn laat vallen, niet toegekend, terwijl hij evenmin ziet, dat een achterspeler den bal uit het doel slaat. Grensrechter v. Bel appeleert wel, maar 't wordt te laat opgemerkt. Zoodoende komt in den stand geen verandering meer en wint Velocitas verdiend, maar eenigszins geflatteerd. Haar achterhoede is goed, haar middenlinie nog beter. In dit trio moet zeker geen verandering gebracht worden. De voorhoede is nog niet in orde. Of Balluseck het op die plaats leeren zal, moeten de volgende wedstrijden maar eens uitmaken. Nu was hij bepaald slecht, maar ik geloof wel, dat hij ook op een andere plaats niet best geweest zou zijn. Niet al te best overzomerd, Felix? Een volgende keer beter! Hesselaar was wel de beste van het vijftal.

Hercules speelde lang niet zoo slecht, als men wel zou vermoeden en wanneer zij met hetzelfde vuur blijven spelen, behoeven ze nog niet bang te zijn voor de laatste plaats. Dat schreeuwen onder het spel moeten zij echter afleeren. Vooral Begeer, al is hij dan ook aanvoerder, maakte er zich aan schuldig. Speciale vermelding verdienen Stoppelaar, Ottolander en Brandsma.

GAJAS.

H.F.C.—Ajax.

Heerlijk weer begunstigde eindelijk de ontmoetingen van Zondag eens en het terratorium der oude Haarlemmers bood een vroolijk schouwspel, zooals het daar lang achter de nog mooi groene Hout. De herfst-tinten komen er wel allengs aan de boomen, doch nu met het heldere zonlicht op alles geleek de omgeving haast nog in midden zomer. 's Morgens was er al een heele bedrijvigheid in het blauwwitte kamp en waren jeugdige enthousiasten bezig hun krachten te meten met rood-gehemde tegenstanders in een plaatselijke-bond-ontmoeting. Toen kort na 12 uur de felle strijd gestreden was en de jonge blauwwitten een nieuwe zegen hadden behaald, werd het weer rustig aan den Houtkant. Van langen duur zou de eenzaamheid op het H.F.C. terrein niet zijn, want de belangstellenden voor de middag ontmoeting kwamen vrij spoedig opdagen en tegen 2 uur kronkelt zich de bekende slang van menschen door den Hout naar het terrein der good old.

De 30-jarige Haarlemmers verheugen zich in een prettige populariteit en velen zijn aanwezig om het blauwwitte team in actie te zien, na haar goede werk in Utrecht.

H.F.C. brengt de volgende combinatie in het veld:

v. Lennep,
Kimmijser, Schalkwijk,
la Bastide, v. Gogh, Kater,
Seignette, v. d. Loeff, Francken, ten Cate, Clifford.

Waar tegenover de Ajaxiden, (indien ik goed ben ingelicht) zich als volgt op stellen:

van Zanten,
Korff, Brussee,
Gantvoort, Brutel. van Wettum,
Nouhuijs, Naessens, Gunnig, Knappert, Diephuis.

Het is juist 2 uur, als scheidsrechter Kappenburg voor beginnen fluit.

De gastheeren trappen af en zitten een minuut later voor het Leidsche doel, dat onmiddellijk in gevaar verkeert. v. Zanten kan door uit te loopen nog maar juist redden. De Haarlemmers spelen stukken beter dan de roodzwarten en dwarrelen voortdurend angstig dicht bij van Zanten, die al spoedig een goed schot van rechts moet stoppen. De Leidsche doelman is echter meer dan berekend voor zijn taak en toont dit een oogenblik later weer wanneer hij een onverwacht schot onschadelijk maakt.

De Leidsche voorhoede richt tegen de uitstekend spelende middenlinie der blauw-witten niet veel uit; vooral captain v. Gogh speelt een eminent spel en plaatst den bal bal bewonderenswaardig zuiver bij zijn voorwaarts. Kater en la Bastide doen wat afnemen betreft niet voor hem onder, doch zijn nog iets ten achter bij het voeden van den aanval.

Wanneer de voorwaarts der gasten dan eindelijk eens doorbreken, krijgen ze dank zij een onzuiver trappen van Schalkwijk een hoekschop te benutten, die echter weggewerkt wordt, terwijl bij een 2e hiervan de bal achter het net belandt.

De blauw-witten komen dan weer in actie en Ajax helft is het tooneel van den strijd. De beide wings der Haarlemmers doen goed en snel werk om ook het midden trio Cees, Mannus en Wim vertoonen prachtig vlug spel, hetgeen ze echter precies tot voor de Leidsche backs volhouden, dan gaat de combinatie aan stukken en loopen ze doelloos te dwalen, waardoor de toch al zeer soliede verdediging der Leidenaars telkens gelegenheid heeft den bal weg te werken.

Ajax bezit een paar uitstekende achterspelers, die van geen opgeven weten en nog heel wat diensten aan het Leidsche team zullen kunnen bewijzen. De middenmoot is een hard werkend geheel, dat beter verdedigt dan aanvalt. Geen wonder dat waar de voorhoede der gasten niet hard op schoot, de Haarlemsche aanval door een haag van rood-zwarten den weg naar het doel moest zoeken en dat ze hier niet dan kort voor de rust eerst in slaagden.

Toch is het voor een groot deel aan talmen en te lang samenspelen van de blauw-witte voorhoede te wijten dat scoren zoolang uitbleef. Kansen kregen de heeren genoeg. Zelfs Mannus kon zijn shooting-boots niet vinden, terwijl ook vooral ten Cate het geschikte oogenblik herhaaldelijk voorbij liet gaan.

Dan maakten ook de beide vleugel-menschen een paar maal de fout om te willen schieten waar een doordachte voorzet meer kans op succes had. Ziedaar de voornaamste reden van de schrale goaloogst, die de H.F.C. binnenhaalde. Bij een paar hoekschoppen zijn de gastheeren niet bijster gelukkig ook en gaan een paar zeer verdienstelijke headers juist over de lat.

Als dan eindelijk Mannus zijn been achter den bal weet te planten en dezen over den vallenden Leidschen-doelman in het net zendt, heeft de H.F.C. haar aandeel in de buit voor

de eerste helft te pakken en is Ajax nog even zeer gevaarlijk als de backs den Haarlemmers ver opgedrongen, gepasseerd zijn, doch Schalkwijk achterhaalt de vluchteling en maakt zich na een stoer gevecht van den bal meester, die weldra weer in het hartje der blauwwitte voorhoede zit, waar hij helaas blijft. Het fluitje voor de rust klinkt en de spelers gaan thee drinken. De gebruikelijke wandeling om het veld vult de pauze en dan blaast Kappenburg, weer verzamelen. De tweede helft begint sensationeel. Met een vaartje stoomt de H.F.C. naar voren en voor het spel een minuut oud is hebben de Haarlemmers hun kans alweer gemist. Ajax bijt echter vinnig van zich af, doch komt niet verder dan de blauwwitte backs, die hun werk best af kunnen. Eens zien we, na een korten aanval van de Leidenaars, Clifford met den bal naar de rood-zwarte helft stoomen en goed voorzetten, doch Seignette schiet in het zij-net en een goede opening is verloren. De linkervleugel der Haarlemmers is al evenmin nauwkeurig wanneer hij een open goal negeert en ook de touwen probeert.

De gasten komen daarna wat beter opdreef, doch vinden H.F.C.'s verdediging te ijverig en veel gevaar dreigt er niet. Als dan de vrijheden der Leidenaars weer wat bekrompen zijn, komt het 2e punt voor de Haarlemmers van Franckens voeten. Mannus jaagt na heel wat geharrewar voor de Ajax goal den bal hard in de hoek en zelfs van Zanten heeft hierbij geen schaduw van een kans.

Als weer afgetrapt is, lijkt het alsof onmiddellijk no. 3 voor de blauwwitten geboren zal worden, doch een dotje van een kans gaat verloren en even plotseling als onverwachts zit dan de schoen aan het andere been. Ajax breekt snel door en haar links buiten weet met een goed schot van Lennep, die nagenoeg den geheelen middag toeschouwer bleef, te passeeren 2—1.

Het publiek moedigt zijn favorieten nu vurig aan en het heeft er allen schijn van alsof de gasten duur zullen moeten betalen voor hun tegenpunt, doch een goed hard schot van v. d. Loeff, springt ver buiten van Zanten's bereik tegen de lat, als juist te voren dezelfde Haarlemmer door iets te laat inloopen een misschien goede kans onbenut gelaten heeft.

Er volgen nu een paar harde schoten op Ajax's heiligdom, doch van Zanten verwerkt ze naar behooren en laat zijn doel niet doorboren.

De speeltijd schiet hard op en Ajax maakt een paar keer handig gebruik van een rustige voetbal-opvatting in de H.F.C. verdediging om nog eens in het blauwwitte kamp door te dringen. Veel zaaks richten ze er echter niet uit, evenmin als het vijftal der gastheeren aan den overkant, en wanneer Kappenburg tijd fluit boekt H.F.C. haar 2e overwinning. De nederlaag is voor Leidenaars geenszins ontmoedigend en als hun voorhoede wat beter gaat combineeren, zullen ze vooral in hun eigen omgeving nog heel wat elftallen het vuur na aan de schenen leggen. Ondertusschen was de overwinning dubbel en dwars door de H.F.C. verdiend en hadden de cijfers bij wat meer scherpschutterstalent der voorhoede sprekender in haar voordeel kunnen zijn. Dit euvel verholpen, wacht m.i. de Haarlemmers geen slecht seizoen. Er zit „spirit" genoeg in en ook de lagere elftallen hebben denzelfde goede ijver.

SEC SAW.

Uit Nijmegen.

„Een mogelijk kampioenschap in onze Waalstad" is een gedachte die mij de vorige week verbazend veel last veroorzaakte, vooral omdat je met dit mooie woord in Nijmegen wel voorzichtig dient te zijn. Het gaat Quick in vele opzichten gelijk het Rotterdamsche Sparta. Reeds jaren lang is met veel wilskracht geprobeerd zich eens op de eerste plaats te zetten, al was het waar voor een enkele keer.

Ettelijke malen hebben zich schitterende kansen voorgedaan, die dank zij een minder gelukkig gesternte niet geaccepteerd werden.

Vertrek van je beste spelers op het critieke oogenblik was hiervan de grootste oorzaak. De enkele ongunstige jaren laat ik natuurlijk uitgezonderd. Derhalve ben ik op dit punt niet zoo lichtgeloovig, en vooral na den gepasseerden Zondag denk ik er voorloopig niet meer aan.

Het gelijke spel tegen 't Zeede moge voor de buitenstaanders een mooi succes heeten, voor de ingewijden is het echter geen meevaller.

Niet dat de roodzwarten hadden moeten winnen, (de 1—1 drukte volkomen de juiste verhouding uit), maar de sterkte, de spelqualiteit was van dien aard als van een heel gewoon elftal verwacht mag worden, zonder meer.

Dan de reserves, die deden meer dan van hen verwacht werd. Een gelijk spel, nog wel met 2 invallers en op vreemd terrein tegen het sterke 2de Velocitas, is in alle opzichten een kranig stuk werk. Als dan volgens de verslagen, Willem II, Velocitas II en Noad allen de bovenste plaatsen van de competitie aan het eind van het seizoen dienen in te nemen, dan zullen genoemde clubs met het 2de Quick wel eenigszins rekening dienen te houden. We zijn dan ook naar hun optreden aan den Goesbeekschenweg zeer nieuwsgierig.

Voor de derde maal dat Eendracht naar buiten trok werd gelijk gespeeld. De 0—0 duidt overigens genoeg aan dat het weer de verdediging geweest is die voor de opbrengst heeft moeten zorgen. Nu de voorhoede getoond heeft in 3 wedstrijden één (en nog wel gelukkig) doelpunt te kunnen maken, kan m.i. zonder verlies wel eens een ander soort geprobeerd worden. Het niet baten of schaden is hier wel op zijn plaats.

Tot slot het verloop van Quick—'t Zeede.

De thuismenschen brengen in enkele opzichten een probeersel in het veld, en zijn dan verder volledig. De militairen missen hun schutter de Bruin. Ziehier beide combinaties:

Quick. Ledeboer.
Rijnenberg. Wijnmalen.
Etty. W. H. Schippers. Smitshuyzen.
Façee Schaeffer. v. Steenvelt. van Berkel.
Terwindt. von Heijden.

Kant. Piederiet. v. Riemsdijk. Borgdorff. Kant.
Jansen. v. d. Pluim. de Gelder.
't Zeede. Brandenburg. Peltzer.
Versluys.

Alles staat onder leiding van C. R. Drijver.

De sergeants, niettegenstaande de tegenwerking van de vlak in hun gezicht schijnende zon, pakken direct flink aan, en niemand heeft veel tijd noodig in hun een flinke combinatie, te ontdekken. Ze spelen forsch, met vuur en overleg, dus voor de toeschouwers een prettig spel. Bij de meening dat zij tot de beste Oostelijke eerste klassers behooren sluit ik mij direct en gaarne aan. Met veel moeite kunnen de rood-zwarten hun doel schoonhouden, voorloopig tenminste, want de Bredasche middenlinie kaapt bijna alle ballen voor den neus der Nijmeegsche voorhoude weg, zoodoende haar eigen aanval steeds tot werken dwingende. Deze speelt daardoor steeds beter samen, en was hun schieten hieraan evenredig, dan had Ledeboer heel wat moeten visschen. Met groote inspanning komt het Nijmeegsche vijftal enkele malen in het vijandelijke strafschop gebied, waar echter Peltzer en Brandenburg niet missen en steeds met verre en zuivere trappen het leer verplaatsen.

De uitstekend spelende Peltzer vooral is de dooddoener voor Nijmeegsche doelpunten. Zijn spel is een ieder genoegzaam bekend, maar bovendien laat hij de gevaarlijkste punten in de Quick-voorhoede bewaken, en heeft dit heel wat meer voordeel dan misschien lijkt, Waarschijnlijk is dit dan ook oorzaak dat hier zoo ongelukkig en onsamenhangend wordt gewerkt. Als er tenslotte nog eens een schot gelost wordt, is het slechts van verre, wat door het publiek donderend wordt toegejuicht, maar men bij een doelverdediger als Versluijs heel gevoegelijk kan nalaten. Het is te voorzien dat 't Zesde de leiding gaat nemen. De linkervleugel weet Etty gemakkelijk voorbij te komen en de vandaar komende voorzet wordt hard door van Riemsdijk via Ledeboer ingezet, nadat de laatste alreeds enkele schoten keurig gestopt heeft. Door taai verdedigen van Nijmegen wordt verder onheil voorkomen, en de rust breekt reeds aan als de stand nog steeds 1—0 gebleven is.

In de tweede helft bemerken wij een ommekeer. Quick, thans tegen zon in spelend, werkt met oneindig veel meer vuur dan voor de pauze. Daardoor verkrijgen ze een overwicht, hoewel van taktisch spel absoluut geen sprake is. Al heel gauw is de geheele militaire verdediging hard aan het werk gezet. Thans blijkt duidelijk dat de Nijmegenaars over individueel goede krachten niet te klagen hebben. Achter Ledeboer, Wijnmalen, Rijnenberg, Etty en Smitshuijsen, vóór Terwindt en von Heijden. Verder hebben v. Steenvelt en v. Berckel door de onbeholpen pogingen van Façee Schaeffer te veel te lijden van dat zij zich geheel kunnen geven, temeer nog nu ze speciaal bewaakt worden.

Intusschen weet Quick het verkregen overwicht goed te bewaren en worden er niet alleen goede maar zelfs schitterende schoten gelost. Alles blijft echter zonder resultaat. De Bredasche doelman speelt eminent, goed geholpen door zijn overige makkers. Ook komt er nog een omstandigheid bij. Er zit namelijk geen greintje geluk bij. Ettelijke ballen vliegen met groote vaart ver buiten Versluijs bereik millimeters langs het doel, en dat niet één enkele in het net terecht gekomen is, blijft nog een raadsel.

De enkele tusschentijds ondernomen aanvallen van 't Zesde blijven eveneens zonder resultaat, daarvoor waren ze niet pittig genoeg. Bijna is de speeltijd verloopen, en waant iedereen Quick geslagen. Dan wordt een mislukt schot van Schaeffer een keurige pas naar Steenvelt, die handig tusschen Peltzer en Brandenburg doorglipt, en onder een reusachtig enthusiasme met een zuiveren trap zijn club voor een zekere nederlaag behoedt. Enkele minuten later wordt het eind gefloten, en kunnen m.i. de partijen tevreden zijn.

Wat de spelers bij het Zesde aangaat kunnen gevoegelijk allen zonder uitzondering genoemd worden. Slechts een vestigde bijzonder de aandacht op zich. Het was de doelman Versluijs.

Betreffende Quick dien ik mijn gevoelens op een andere wijze te vertolken Uitblinkers waren er maar enkele, n.l. Rijnenberg, Wijnmalen, Smitshuijsen, en Ledeboer. Alle vier zijn uitstekende krachten aan wier spel weinig meer mankeert, von Heijden en Etty zou ik gaarne bij genoemde vier willen ranschikken ware het niet dat beiden te eenzijdig ontwikkeld zijn, zoo beschikt von Heijden over een prachtige baltechniek, en een uitstekend schot, doch is zijn „lijntje houden" beslist onvoldoende. Hij bedenke verder dat een kalme pas, die door zijn medespelers gemakkelijk opgepikt kan worden, oneindig waardevoller is dan een hard schot of een sierlijke boogbal naar binnen in het wilde weg. Etty vindt zijn meeste waarde in zijn uitstekend verdedigen. Wat hij op dat gebied soms uithaalt is dikwijls verwonderlijk. Daartegenover staat echter zijn grootste fout, n.l. steunen. Dit is bij hem zeer gebrekkig. Zelden of nooit zit hij bij een aanval achter zijn vleugel. Misschien bezit hij daarvoor geen ausdauer genoeg. Ten opzichte van Steenvelt en van Berckel kan ik kort zijn. Beiden bezitten voldoende capaciteiten, ja zelfs meer. Bij een goeden steun der overigen komen ze wel voor den dag, zoo niet dan wordt er maar wat gepassagierd. De opname van Schippers en Façee Schaeffer bleek geen gelukkige keus te zijn. Van den laatsten zwijg ik liever, ik zou hem al te onaangenaam zijn. Jim Schippers bleek een goede 2e klasser te zijn, meer niet. Aan een stevig hardnekkig verdedigen gepaard gaande met een flink steunen en oordeelkundig voeden ontbrak nog al wat. Dat is nu eenmaal de spilplaats! Tot slot dient Terwindt nog de noodige routine op te doen. Hij speelt veel te veel in het wilde weg, en is zijn passeeren daardoor veel te onbesuisd.

P.W.—Wilhelmina 6—3.

Prachtig weer en een prachtig veld deden een interessanten wedstrijd in het vooruitzicht stellen en die verwachting is niet beschaamd. Om half drie komen de volgende elftallen in het veld:

Wilhelmina. L. Gevers, F. Pijnenburg, Thieselink, Menco, Bakker, T. Pijnenburg, Quaadvliet, Bergmans, L. v. d. Meerendonk, Smits, Wertenbroek.

P.W. Wegerif, v. Delden, v. Dam, Münch, Nordbeck, v. Heek, Peteri, Straatman, Teerink, Vilderman, v. d. Linde.

Direct is P.W. de meerdere en weet spoedig

de leiding te nemen door een mooi schot van Nordbeck 1—0. De gastheeren blijven dan geruimen tijd sterker, doch vooral de keeper verdedigt uitstekend en het is aan hem in de eerste plaats te danken, dat er niet meer puntjes zijn gevallen. Uit een onverwachten uitval weet de gele voorhoede met een schot, dat door v. d. Linden's handen glipt, gelijk te maken 1—1. Het duurt echter niet lang of Münch zendt een onhoudbaar schot in, zoodoende de leiding hernemend 2—1. Tot rust volgt nu een verdeeld spel en het gelukt aan Wilh. uit een vrijen schop, de partijen op gelijken voet te brengen. Rust treedt in met 2—2.

Na de hervatting hebben de gastheeren het beste deel van het spel. Direct loopt Münch door alles heen en scoort onhoudbaar. 3—2. De enkele malen, dat Wilh. voor het P.W.-doel komt, verknoeien ze alles door hun erbarmelijk slecht schieten.

Bij het nemen van een corner maakt een der Wilh.-spelers hands en de gegeven strafschop wordt door Münch in een doelpunt omgezet. 4—2.

Telkens herhaalt P.W. hare aanvallen; wel houdt de gele verdediging geruimen tijd stand doch de middenspelers brengen den bal telkens terug. Wanneer Van Delden in het strafschopgebied in den rug wordt aangevallen, geeft Van Eijsden een strafschop. De captain der Bosschenaren schijnt het hiermede niet eens te zijn en Münch heeft den bal slechts in het leege doel te trappen, hiermede den stand op 5—2 brengende. Verschillende corners worden nu verknoeid of weggewerkt. Een schot van Van Heek springt van de bovenlat weer terug; Münch vangt den bal op en zendt een reuzenschot in dat niet te keeren was. 6—2.

Tegen het einde komt Wilhelmina weer wat beter op dreef en uit een snellen doorbraak wordt een hard schot ingezonden dat tot v. d. Linde's verbazing juist langs de binnenkant van den paal gaat. 6—3. Direct hierop is het tijd. Wilhelmina had een snelle voorhoede, doch het schieten was enorm slecht. Bij P.W. waren Münch en Van Heek door hun prachtig werken uitstekend. Gevers tusschen de palen enorm.

TWENTENAAR.

Uit Wageningen.

Na wat ik in mijn vorigen brief schreef is de wedstrijd van Zondag zeer tegen gevallen. G.V.C. I faalde volkomen, hetgeen te wijten is aan elkaar niet begrijpen der spelers. Er zitten uitstekende krachten in maar aan een voorspelling durf ik voorloopig me niet meer te wagen. G.V.C. II deed heel anders en behaalde te Arnhem bij O.D.O. de overwinning met 4—3 wel op 't kantje af maar de puntjes zijn binnen. S.D.O. dat tegen Eendracht speelde bracht het tot een puntloos gelijk spel dat precies de verhouding weergeeft. De strijd was spannend en er werd goed spel te zien gegeven. Voor aanstaanden Zondag staat de plaatselijke Derby op G.V.C.'s veld op 't programma, 't zal er spannen.

G.V.C.—U.D. 2—4.

Met belangstelling was 't debuut van G.V.C.'s eerste tegemoet gezien. Naar wat men er van hoorde werd veel verwacht, maar zoo gezegd, het viel tegen.

Een feit is tenminste dat dezelfde achterhoede van verleden jaar en een voorhoede versterkt met Helfrich (Ajax L.) en J. v. d. Vinne (Achilles) van U.D. met 4—2 klop kreeg en verdiend. Vooral het spel der achterhoede was lang niet vlug en doortastend genoeg, waardoor de gevaarlijke U.D. voorhoede (vooral de vleugel Beuters, Pluim) veel te veel vrij spel kreeg.

Over den wedstrijd zelve het volgende. Om 2 uur wordt onder leiding van den heer Rauch begonnen. G.V.C. is volledig. U.D. o.a. zonder Moltzer. De groenwitten in keurig nieuw costuum, spelen eerst met de zwakken wind in den rug. Direct vallen ze heftig aan en lost Tideman een keihard schot van verren afstand, dat de U.D. doelman maar net kan verwerken. Even later kogelt Geul een voorzet van van der Vinne naast. De gastheeren blijven pressie uitoefenen en 't publiek verwacht een flinke overwinning, te meer als Helfrich na een scrimmage onhoudbaar doelpunt. Even later kogelt de dikke v. d. Vinne tegen de lat. Weer vallen de landbouwers aan en een tweede doelpunt laat niet lang op zich wachten, echter ongeldig wegens hands. Nu beginnen echter de koekmenschen zich los te werken en brengen een paar keer goed op, hetgeen voorloopig geen resultaat opleveren. Toch blijkt alras dat de linkervleugel uiterst snel en gevaarlijk is waartegen Tideman hard werk heeft. Hoe langer hoe meer komt U.D. opzetten en na een half uur spelens komt de gelijkmaker door een hard schot van Jac. Pluim wat Ringrose wel keert doch niet vergenoeg weg kan werken. Spoedig daarop wordt rust geblazen. Na Rust wordt direct vurig om de leiding gestreden, waarbij U.D. na korten strijd succes heeft.

G.V.C. valt na aftrap pittig aan en een ieder dacht dat de gelijkmaker er weer was, maar U.D.'s keeper redt mooi. G.V.C. wordt sterker en na een gezamenlijk opbrengen wordt door Becking de stand gelijk gemaakt. U.D. wordt steeds beter. Hun halfs werken prachtig en daar de G.V.C.'ers elkaar nog niet begrijpen, begint het er donker voor de Wageningers uit te zien.

Als U.D.'s rechtsbuiten goed opbrengt en voorzet, komt de bal bij den linksbinnen, die met een laag schot de leidende goal maakt. De landbouwers worden ontmoedigd en de koekmenschen worden sterker, ze weten de Wageningers in te sluiten. Helfrich heeft het met zijn been te kwaad gekregen en kan niets meer verrichten, een mooie doorbraak van hem moet nog genoemd worden, die door U.D.'s keeper niet zonder geluk afgeslagen wordt. U.D. weet spoedig daarop weer te doelpunten. De G.V.C.'ers doen nog een paar aanvallen maar hebben geen geluk en het einde komt spoedig. Het U.D. elftal zat goed in elkaar, ze begrepen elkaar volkomen. Ringrose goed evenals Camper Titsing. Bij de halfs Tideman en voor Geul en Helfrich. De rest maar matig.

A.F.C.—D.V.S. 0—1.

Heerlijk voetbalweer begunstigt de eerste thuiswedstrijd van de roodgehemde Amsterdammers, wier getrouwe bezoekers weer in groote getale aanwezig waren.

Op een eenigszins glibberig veld stellen onder leiding van scheidsrechter Buurman van Vrede de volgende elftallen zich op, de gasten met drie, de gastheeren met een invaller:

D.V.S.: Lindhout, Schürmann, Pijl, van Breem, Nieuwpoort, Liesveld, Hofman, Dordwijt, van Krieken, Verbeek en Arnauts (voor Liesveld viel na de rust Feltenaar in).

A.F.C.: Blanken, v. Gessel, Krieks, v. Klaveren, Grootmeijer, Helmig, Buijs, Vis, Overeem, Koning, Tates.

Direct na den aftrap beginnen de Rotterdammers een verwoeden aanval op het A.F.C. doel en blijven vrijwel de sterkeren, hoewel de roodzwarten nimmer zijn ingesloten, doch voortdurend gevaarlijk uitvallen. De blauw-witte verdediging sluit echter uitstekend, vooral Schürman werkt enorm en wordt door het publiek telkenmale waardeerend toegejuicht. Succes voor D.V.S. kan dan ook niet uitblijven. Een snelle uitval van de Rotterdamsche voorhoede, een mistrap van Krieks en onhoudbaar scoort Verbeek de eenige goal van dezen spannenden wedstrijd.

Thans komt A.F.C. meer los. Buijs spurt voortdurend langs het lijntje. Een zijner keurige voorzetten wordt door Koning net over de lat gewipt. Weer volgt een aanval, waarbij Lindhout den bal te lang in de handen houdt. De vrije schop voor goal heeft echter geen resultaat, waarop al spoedig de rust volgt.

Na de rust is A.F.C. aanvankelijk sterker, maar de achterhoede der gasten bezweert alle gevaar, terwijl voor doel ook veel te lang wordt getalmd. Langzamerhand neemt echter D.V.S. weer het spel meer in handen, doch stuitten voor de rust de A.F.C. aanvallen steeds op Schürman, thans is Koning welke met Krieks van plaats heeft verwisseld, het struikelblok voor de Rotterdammers, Steeds meer nadert het einde, A.F.C. zet nog eenmaal alles er op. Weer wordt hun een vrije schop voor doel toegekend, doch Overeem schiet rakelings over de lat en als kort daarop de scheidsrechter voor „tijd" fluit heeft D.V.V. welverdiend gewonnen.

Bij D.V.S. blonken Schürman en Lindhout uit. Bij A.F.C. toonde Blanken, dat hij volstrekt nog niet hoeft te gaan korfballen, zooals na den wedstrijd tegen Quick min of meer venijnig werd geinsinueerd, terwijl Buijs verreweg de beste was in de voorhoede en Koning zich in de tweede helft als back uitstekend weerde.

Aan scheidsrechter Buurman v. Vrede alle lof; zijn buitenspel beslissing vooral waren Ai.

PIET.

V.O.C.—Achilles.

De volgende elftallen verschijnen in het veld:

V.O.C.: Hagen, Bronger, N. v. Prooije, v. Duijn, D. Prooije, Arn. Hörburger, Brand Becker, v. d. Sluis, Ant. Hörburger, Breuning.

Achilles: Houwing, v. Gilse van der Pals, Kortlandt, v. d. Hoeven, Noorduijn, Bender, Goedhart, v. 't Hoff, v. Hasselt, Douw v. d. Krap, Kuntze.

V.O.C. speelt de eerste minuten met tien man, aangezien Bronger te laat komt, Achilles profiteerd hier terstond van, valt heftig aan en heeft binnen een minuut de leiding, volgens velen echter met een buitenspelpunt. V.O.C. herstelt zich en dringt Achilles terug, v/d Pals en Kortlandt blijken zeer onzeker en trappen herhaaldelijk mis, na tien minuten komt de gelijkmaker door Hörburger. V.O.C. blijft sterker, maar het erbarmelijke schieten van v/d Sluis en het langzame spel van Becker verknoeien alles. Achilles valt enkele malen gevaarlijk aan, waarbij het Kuntze is, die Hagen een paar benauwde oogenblikken geeft, hem zelfs weet te passeeren, maar uit buitenspel positie. Het spel is grootendeels op de Achilles helft, waar evenwel het mistrappen van de ééne en het slechte spel van de andere partij elkaar opheft. Op een spannend oogenblik slaat Noorduijn den bal met de arm weg, volgens scheidsrechter opzettelijk (naar veler meening niet) en de strafschop wordt door Hagen genomen, die zijn collega-doelman geen kans geeft. Nog een derde punt meenen we V.O.C. te zien maken, als Brand schitterend voorzet en v/d Sluis uitstekend in eens opvangt, naar de bal scheert langs den buitenkant van den paal.

Had V.O.C. voor de rust ook maar de helft van de kansen benut, de stand was minstens 5—1 geweest, nu bleek na de pauze dat V.O.C. daarmee de kans verspeeld had. Bij V.O.C. ging hetzelfde spel door, maar bij Achilles werd met bezieling gespeeld. Goedhart overtrof zich zelf en rende met enorme snelheid langs de lijn, Noorduijn werkte voor zes, zijn spelers aanmoedigend door zijn voorbeeld.

Zoo ontstond een spannende strijd, Achilles trachtend den achterstand in te halen, maar de V.O.C.-verdediging zich daartegen schrap zettend en op haar beurt de voorhoede weer in staat stellend Houwing te bestoken, die echter voor de tamme schoten onbevreesd was. Op gelukkige wijze kreeg Achilles de gelijkmaker, Goedhart zet hoog voor, Hagen ziet tegen de zon inkijkend, den bal niet en laat deze eerst een meter voor het doel op den grond komen, om dan weg te stompen, maar wordt nog voor de bal op den grond is door Kuntze ingeloopen, kan daardoor den bal niet nemen en deze rolt in het doel. v. Prooije appelleert voor aanvallen van den doelverdediger, maar scheidsrechter wijst naar het midden. Nog 10 minuten spelen geven aan beide kanten gevaarlijke oogenblikken, maar geen verandering; de wedstrijd eindigt 2—2, jammer dat 3 der 4 gemaakte doelpunten dubieus waren. Achilles protesteerde tegen den strafschop.

Uit Zwolle.

Met eenige honderden supporters — evenals het vorige jaar — zou Z.A.C. naar het Kamper Quick gegaan zijn, doch helaas werd der militairen reeds Zaterdagavond afgekeurd en daar een poging om in Deventer tegen Daventria een oefenspel te spelen, doordat op 't laatste nippertje eenige Z.A.C.'ers *verhinderd „werden"* mee te gaan, mislukte, ging op deze wijze een mooie oefening voor de Zwollenaars teloor.

P.H. trok naar Almeloo en werd door Heracles met 4—1 geslagen, terwijl hier ter stede ten

aanschouwe van een zeer talrijk publiek gespeeld werd tusschen

Verwisseling en Ensched. V.V.

De Enschedeërs speelden met 10 man, terwijl bij Verw. enkele nieuwelingen debuteerden. Voor half-time hebben de Zwollenaren eenig overwicht; in 't veld wordt herhaaldelijk goed gespeeld, doch voor doel zijn de voorwaarts te langzaam en een goed schot ontbreekt tevens. Resultaat blijft dan ook uit, terwijl E.V.V. door 'n onverwachts schot de leiding neemt. Zoo komt rust met blank een.

Daarna hebben de Enschedeërs het beste van 't spel doch ook hier is 't werk voor doel te ondoordacht en eerst kort voor tijd komt een tweede punt voor E.V.V. Ieder denkt dan dat de stand zoo zal blijven als in de laatste minuten Verwisseling toch nog tegen scoort. Als scheidsrechter Ten Oever — wien een woord van lof voor zijn juist optreden niet onthouden mag worden — de slotaccoorden doet hooren kan E.V.V. een 2—1 overwinning boeken.

Met vreugde constateer ik, dat Verwisseling op den goeden weg schijnt te zijn; nog hapert er zeer veel doch hun spel was ditmaal reeds stukken beter dan bij de vorige wedstrijden.

Op het Z.A.C.veld werd voor de 1e kl. van den N.C.V.B. een zeer spannende strijd tusschen Celeritas (Kampen) en de Z.A.C.reserves gespeeld. Een 3—3 was hier het resultaat. Daarna traden de Z.A.C.veteranen tegen een combinatie van Z.A.C. I en Z.A.C. III in 't veld, een wedstrijd waarbij veel koddigs en weinig goeds vertoond werd en dat alles in een half uur, want toen konden de oudjes niet meer.

A.s. Zondag gaan P.H. en Verwisseling resp. naar Hengelo en Heracles terwijl hier ter stede een der belangrijkste wedstrijden van 't seizoen gespeeld wordt n.l. Z.A.C.—Tubantia.

Good luck stadgenooten! NEVOH.

Uit Groningen.

Voetbal en zijne spelregels.

Ziedaar het onderwerp, waarover we Zaterdagavond den 23en het genoegen zullen hebben onzen redacteur een causerie te hooren houden, terwijl hij wanneer er tijd voor is, nog het een en ander over tactiek bij voetbal zal vertellen.

Ik kom maar met de deur in huis vallen, overtuigd als ik ben, dat zulk nieuws, wel het meest, de voetbalenthousiasten zal interesseeren.

Het houden van lezingen met het voetbalspel tot onderwerp is vrijwel een onbekend iets bij ons in de molleboonenstad. Verleden jaar hadden we het genoegen den heer de Haan binnen onze muren te zien. De goede indruk die deze lezing achter liet, zal zeker niet vergeten zijn. De weinige publiciteit die indertijd daar echter aan werd gegeven, was dan ook de oorzaak dat de belangstelling grooter had kunnen zijn. Het nut dezer causerie hebben de G.V.B. bestuurderen echter onthouden. In den heer Groothoff werd direct de man gevonden, die èn door z'n welwillende houding èn door belangelooze medewerking, het bestuur voor zich inpalmde. De Zondag d.a.v. zal de oudste vereeniging hier ter stede, Be Quick, de eer hebben een der eerste scheidsrechters van ons Holland op haar terrein te zien leiden. Hoewel de houding van den Be Quick secretaris mij tamelijk onhoffelijk voorkomt, zal het G.V.B. bestuur zich daar echter niet aan laten kennen en de oudste club, de eer gunnen.

Ik wed dat de Be-Q. penningmeester, indien de noodzakelijke factoren medewerken een genoeglijke dag zal hebben.

De causerie zal plaats hebben in het Huis de Beurs des avonds 8 uur.

De 2de klassers.

Forward heeft de 2de klasse van de moeilijke zijde leeren kennen. Het is een onbetwistbaar feit, dat Forward toch nog niet op die hoogte is, dat ze in de in de 2de met succes zou kunnen werken. Dat heeft de dag van heden ons gezegd. Weliswaar is er nog een middenmoot, waartegen de blauw-witten het beter zouden doen, maar dat neemt niet weg dat een stand als deze 6—2 voor Frisia een tamelijk slechte prestatie is. Het ontbreken van Roelink, Smit en Hagen is eene verzachtende omstandigheid.

Zoolang Frisia nog bezig was zich op het kleine terrein te oriënteeren, bleef de verhouding tamelijk. Forward had zelfs de eerste goal; eerst gewin is echter slecht gewin, dat verzekerde mij de Forward-secretaris; hij had gelijk. Niet lang duurt het of de Frisianen gevoelen zich beter op hun gemak en dringen dikwijls gevaarlijk naar het gastheeren-doel. Rust komt 3—1 voor Frisia.

Een plotseling optreden van de Blauw-witten geruggesteund door de middenlinie, doet de hoop op beter tijden herleven.

Frisia gaat echter reusachtig werken en brengt door Kalt en van Beek den stand allengs op 4—1 en 5—1 waarop Wisselink de gastheeren doet juichen door den stand op 5—2 te brengen.

Frisia scoort nog eens door Kalt, waarmede het einde wordt gehaald.

De nederlaag van Forward mag vooral niet aan keeper Holsbergen worden geweten. Vallende, kruipende, springende, hield hij de onzinnigste ballen er uit; had hij dan ook niet spelers als van Beek en 'n Kalt voor zich gehad, het resultaat was voor de gastheeren ongetwijfeld gunstiger geweest.

Gruno verdedigde wat hij kon.

De middenlinie wilde mij deze keer niet zoo goed voldoen; het zal echter wel van voorbijgaanden aard zijn; hun reputatie is daar alleszins borg voor. De voorhoede was gebroken; het indivudeele spel was een slechte ruil voor het mooie combineeren, dat we van de complete voorhoede gewend zijn.

Voor Frisia niets dan lof; de krachtige middenlinie, die ik wel direct in haar geheel een plaats in het Noordelijk elftal zou willen geven, maakte het met het spel van Kalt c.s. tot een prachtige combinatie.

Hepkema, tegenwoordig geen onbekende op de Groninger velden, zuiverde met reuzentrappen het terrein. Heeger maakte door verdienstelijk keepen den driehoek tot een goed geheel.

Velocitas—Achilles 2—3.

De Assenaren verschenen met 9 man, hetgeen voor Velocitas een overwinning had kunnen beteekenen. De herleefde 2de klassers hebben van het aanbod geen gebruik gemaakt.

Ik merkte nog te veel ongeoefendheid, de nieuwe krachten waarover ik onlangs schreef,

zullen den overgang van den plaatselijken bond tot 2de klasse N.V.B. wel degelijk zelf hebben gevoeld. Er zat te weinig combinatievermogen en te veel „ik wil het alleen doen."

Het komt mij voor dat deze ontmoeting zich slecht voor eene nadere beschrijving leent, laat ik alleen vermelden dat de stand met de rust 1—1 was.

De 10—1 overwinning die de Be Quick jun. op Forward II wisten te bevechten, doet mij nog verwonderder opzien dan 't optreden van Forward II tegen 't Eerste. Ik ben ervan overtuigd dat de onvolledigheid van Forward I het IIde danig heeft verzwakt en zoodoende dat droeve resultaat is bereikt geworden.

We zien het, maar begrijpen het niet. Verrassingen in de derde had ik verwacht, maar zulke — neen dat kan ik niet bijsloffen.

De G.V.B.

De leuze „naar Veendam" die ik verleden week aanhief, heeft weerklank gevonden; ik ben tenminste zoo vrij het resultaat aan mijn epistel toe te schrijven. We mogen goede deelname verwachten. Pa Hylkema heeft welwillend op ons neergezien en aan het drietal reeds toe gezegde medailles nog een voor Estafetteloopen toegevoegd; verder is er nog een N.N. met een blikkie komen aandragen, wat ons naar meerdere N.N.'s doet uitzien. G. P.

Uit Leeuwarden.

L.V.V.—Be Quick 4—2.

L.V.V. heeft geducht uit gepakt Zondag. Eerstens de stafmuziek op 't terrein, dan gratis bloemen aan de dames en wat meer zegt een mooie overwinning behaald.

De muziek, de bloemen en 't mooie weer deden meer belangstelling verwachtten, maar toch waren vele voetbalenthousiasten naar de Schans getogen, waar zij 't geluk hadden een vrij interessanten wedstrijd te zien. 't Begin is dadelijk voor Be Quick, dat binnen enkele minuten de leiding heeft, een verrichting die L.V.V. spoedig ongedaan maakt. 't Spel verplaatst zich vrij vlug en 't eene na 't andere komt in gevaar.

Opeenvolgend wordt de stand van 2—1 op 2—2 gebracht, maar dan begint L.V.V. beduidend de meerdere te worden. Volkmaars en Holwerda zijn steeds de ziel van den aanval en weten van 't Oever meer dan eens te passeeren. Toch is Be Quick driest genoeg haar backs te laten opdringen, wat haar later noodlottig wordt, als eenigen tijd voor de rust Huizinga een bal te lang bij zich houdt, weet een L.V.V.'er hem 't leder te ontfutselen en met een hard schot via den paal heeft de homeclub onhoudbaar de leiding genomen. Na de rust zien we een vrijwel verdeeld spel met vele spannende momenten.

Herhaaldelijk wordt vlak voor de doelen gespeeld die dan ook vaak als door een wonder gespaard blijven. Vooral Be Quick is zoo nu en dan niet onfortuinlijk. Toch zijn de aanvallen der roodzwarten pittiger en gevaarlijker, en als Schilthuis weer eens zonder hulp wordt gelaten, weet Volkmaars den voorsprong op nieuw te vergrooten en is de overwinning vrij zeker voor de roodwitten te maken. Tal van kansen zijn intusschen aan weerskanten verknoeid, terwijl een Be Quick-doelpunt wegens buitenspel vernietigd werd. Was 't voorhoedespel wat tactischer geweest, dan had 't doelpunten kunnen regenen, daar de verdedigingen van beiden zeer zwak leeken. Van 't Oever speelde te veel een verdedigend spel, terwijl zijn ballen aan de voorhoede veel te hard werden afgegeven. 't Opdringen der backs was daarom zoo gevaarlijk, omdat de partner van Huizinga een zwakke broeder was. Bij L.V.V. waren zooals te verwachten was Volkmaars en Holwerda de steunpilaren die in hoofdzaak vóór de overwinning zorg droegen, nog 't best geholpen door de drie verdedigers maar weinig steun vindend bij de middenspelers en den linker vleugel.

Met deze wel verdiende overwinning completeerde L.V.V. 't succes der Leeuwarder spelers, daar ook Frisia I en II overwinnaars bleven.

Van de Veluwe.

De afgeloopen Zondag is een succesdag geweest voor Apeldoorn. Robur ontving Be Quick, dat kwam, zag en . . met 5—1 geslagen weer naar de Yselboorden terugkeerde. Volharding sloeg voor den G.V.B. Davo met 2—1 en neemt ernstige kampioensallures aan. Hieronder het verslag van den wedstrijd:

Robur et Velocitas—Be Quick.

Om 2 uur laat de heer v. Voorst v. Beest beginnen en stellen beide elftallen zich in hun beste pakje op (s.v.p. niet te letterlijk opvatten). Bij Robur speelt F. Hugenholtz nog eens weer mee; waarschijnlijk is dit wel de laatste keer. Onmiddellijk wordt door beide partijen, die het belang van dezen wedstrijd inzien, goed aangepakt en van weerskanten worden eenige verwoede aanvallen ondernomen, voorloopig echter zonder resultaat. De Zutfensche voorhoede speelt beter samen dan de aanvalslinie van Robur, maar daar er niet voldoende geschoten wordt, slaagt zij er niet in, eenig voordeel te behalen. De uitvallen van Robur zijn veel gevaarlijker, daar het schieten veel beter is en uit zoo'n uitval doelpunt Mollerus ongeveer 25 minnten na den aanvang uit een voorzet van Huizinga, weldra gevolgd door een tweede punt, eveneens van denzelfden speler. Be Quick krijgt dan eenige hoekschoppen te nemen op het Robur-doel, maar zonder resultaat.

Dan onderneemt Robur's middenvoor een ren, alle spelers van Be-Quick voorbij en hij besluit met een prachtschot, aldus den stand op 3—0 brengend. Intusschen is het mooie pakje van Be-Quick doerlijk gebleven, omdat de middenhalf buiten gevecht is gesteld en Be-Quick doorspeelt met 10 man. Kort hierop breekt de rust aan. Na de rust krijgt Be Quick een invaller, die in 't doel gaat staan, terwijl de doelman de voorhoede gaat versterken. Robur blijft echter in de meerderheid en van Mensch maakt het vierde punt. Be Quick is dan eens zeer ongelukkig, als de bal tegen den paal wordt geschoten, nadat na keurig samenspel Roburs achterhoede gepasseerd is. Een kwartier voor tijd hebben de Zutfenaren eindelijk succes, als Schaapveld een onhoudbaar schot inzendt. Nog eens rent Roburs midden voor door alles heen en doelpunt ten vijfde male en dan is 't spoedig tijd en heeft Robur met 5—1 ge-

wonnen. Zonder twijfel heeft de sterkste gewonnen, maar het moet worden gezegd, dat Be-Quick in dezen strijd niet erg gelukkig was. Enfin, in Zutphen kan wraak genomen worden.

Bij Be Quick speelde de achterback voor het laatst mede; hij was de beste speler van het geheele veld. Verder linkshalf en middenvoor uitstekend.

Bij Robur blonken Nijhuis en Feith uit, de voorhoede goed; achterhoede, behalve Boas, niet zooals gewoonlijk.

Robur heeft zich door dezen uitslag op de tweede plaats gewerkt in het ranglijstje. Go Ahead staat door haar 4—0 overwinning op Quick A nog steeds bovenaan en zal dit, gezien het wedstrijdprogramma, de eerste maanden wel blijven. A.s. Zondag hoopt zij tegen D.G.S. haar doelgemiddelde wat op te knappen. Apropos, de heer Groothoff zegt in zijn overzicht verleden week, dat D.G.S. een voor hem onbegrijpelijke lettercombinatie is. Mijn waarde redacteur, wat kan dit, gezien haar prestaties, anders beduiden: „Dat Gaat Slecht".

Ik leg de pen neer! G. A. W.

Uit de Koekstad.

Afgeloopen Zondag was voor U.D. zoowel als voor G.A. een glorievolle dag. Beider prestatie's waren prachtig. U.D. zonder Moltzer en Wijnveld wist het tot eene 4—2 overwinning te brengen in Wageningen. De uitslag werd met spanning tegemoet gezien, getuige de talrijke menigte die 's-avonds aan den trein was, om te vernemen hoe de U.D.'ers het gemaakt hadden. De verwachtingen waren nogal verschillend, geen der aanwezigen had zoo'n resultaat verwacht. Toen dan ook de trein binnen stoomde en even daarna de uitslag bekend werd ging er een daverend gejuich op. Hossend en springend trok de lieve jeugd achter de spelers aan, onze koekstad binnen. Zondag komt P.W. hier. Dat wordt een wedstrijd die, geloof ik, wel vergeleken kon worden met de Sparta—D.F.C. ontmoeting in het Westen. Deze match heeft tenminste zoo'n bijzondere attractie voor het Deventer publiek. Dan spant het er, zullen de U.D.'ers spelen wat zij kunnen en waarschijnlijk een kleine overwinning bevechten. 6—0 als verleden jaar wordt het niet geloof ik.

Gelokt door het mooie weer trokken velen op naar den Ossenweerd waar G.A. den strijd aanbond tegen het Amersfoortsche Quick.

De wedstrijd had geen erg geanimeerd verloop. G.A. was doorloopend sterker. Quick is tegen, G.A. meegevallen. De laatsten speelden een vurig spel dat scherp afstak bij het afwachtende, laksche spel van Quick. Alleen deed hier de centerhalf veel en goed werk, terwijl de voorhoede vrijwel niets presteerde. Bij G.A. was ieder op zijn post en deed wat hij kon.

De overwinning is dan ook welverdiend, alhoewel iets geflatteerd. Inplaats van 4—0 was 3—0 of 4—1 juister geweest.

G.A. staat intusschen nog op de eereplaats. Of het haar gelukken zal zich daarop te handhaven. Zij loopen hard van stal, maar dat deden zij verleden jaar ook en toch zagen zij zich tegen het einde der competitie het kampioenschap ontgaan. Zooals het zich nu laat aanzien gaat het tusschen Robur en G.A.

Het spel van Zondag is nog niet geheel kampioenfähig. De verdediging is goed genoeg. De fout schuilt in de voorwaartslinie. Het zwakke punt is de linksbinnen, die Zondag telkens de combinatie verbrak doordat hij te ver achter bleef. Een beetje meer snelheid en grooter uithoudingsvermogen, dan is dat zaakje voor mekaar. Ten slotte moet de voorwaartslinie meer het „short passing" toepassen. Dan komt er beter combinatie in. Ieder speelt op 't oogenblik nog te veel op zich zelf. Tracht dat nog te verkrijgen voor dat de zwaarste wedstrijden komen. En dan voorwaarts. Stand houden en niet den moed laten zakken.

DAVENTRIAANTJE.

Uit Tilburg.

't Was j.l. Zondag eigenlijk te mooi weer voor de voetballiefhebbers, want anders zou de vrienschappelijke wedstrijd, dien Willem II gespeeld heeft tegen R.A.P. eene reuzenmenigte naar het Sportterrein der Tilburgers hebben gelokt. Toch hebben de Rap-spelers niet te klagen gehad over belangstelling, zooals trouwens de tocht naar Tilburg voor de Amsterdammers in alle opzichten reden tot tevredenheid moet hebben gegeven.

Willem II heeft de Westelijke 2e klassers met eene nederlaag van 1—0 naar huis gestuurd, een uitslag die echter ook eene overwinning voor de Amsterdammers had kunnen zijn. Het spel ging vrijwel gelijk op, met eenig overwicht aan de zijde van Rap, dat echter minder gevaarlijk voor doel was, dan Willem II.

Het vriendschappelijk karakter van dezen wedstrijd lag er echter duimen dik boven op, zoodat beide partijen een dubieus doelpunt weigerden te accepteeren.

Na afloop heeft Willem II zoo goed mogelijk hare Westelijke Sportbroeders het verblijf te Tilburg aangenaam gemaakt; het slot van den dag was een leuke bioscoop voorstelling, waarbij een talrijk publiek een warme ovatie bracht aan de Amsterdammers, die op hun beurt bij monde van hun voorzitter Pouli alle goeds van de Tilburgers *hoopte*. 't Ging er echter „Zuidelijk" toe, en dat beteekent een aangename en doodgemoedelijke pan. Dat zullen echter de Westelijke clubs zelf wel het beste weten.

De Competitieindeeling.

Slotwoord aan Aka.

Teneinde te voorkomen, dat door Aka's laatste artikel, de strekking van mijn voorstel verkeerd begrepen wordt, zal ik toch nog éénmaal daarop terug komen, 't Kon zijn dat dit gewenscht was, daar Aka zoo handig (!) bezig is, een en ander te verdraaien, dat hij er schijnbaar zelf uitkomt.

Ga ik dus zijn laatste letteren, zie *Sportblad* no. 40, eens na. Daar schrijft Aka allereerst, dat ik over de verre afstanden zwijg als het graf (sic!) Toch is Aka hier mis, daar ik er herhaaldelijk op wees, het niet te doen is, b.v. voor clubs als P.W. en U.D. die mits een in-

deeling naar Aka's projekt geschapen werd, in één competitie spelen met de drie Haagsche, de twee Haarlemsche 1e klassers enz., steeds zulke verre reizen te moeten maken. Hij meent dat kan wel, doch raad ik hem hiernaar eens bij P.W. en U.D. te informeeren. Maar — zegt Aka — ze gaan toch wel naar Wageningen, nog wel zonder morren! Hoe vindingrijk. Omdat die clubs dus éénmaal een verre reis kunnen ondernemen, daarom gaat dat ook wel acht maal . . . werkelijk al te naif. Dan schijnt de heer K. allerkoddigste ideën te hebben over de promotie en wil hij W.V.V. b.v. tegen 'n Westelijke 2e kl. kampioen laten promoveeren. Maar promoveerde 't Zesde dan ook tegen die Westel. 2e klassers?

Voorloopig bestaat de huidige indeeling toch nog. Zou dus Widschoten promoveeren, dan was zulks (afgezien daarvan dat den Noordel. 2e klassers nog steeds het recht op promotie — m. i. ten onrechte — onthouden wordt) heel logisch, alleen mogelijk tegen de no laatst van de Oostel. 1e klasse.

Maar neen, hier leeft Aka in gedachten in *zijn* nieuwe indeeling. En nu Zuidelijke, Oostelijke en Noordelijke clubs, ziet gij eerst recht welk een gevaar van die zijde voor ons bestaat, aangenomen dat zulke ideën eens meerderen ingang konden vinden. Hij wil dus alleen de kampioenen van de *geheele* 2e klasse voor promotie in aanmerking laten komen; m. a. w. in een of twee jaar tijd zou de 1e kl. geheel naar 't Westen verhuizen en wij zouden nog meer in den boek gedrukt worden als thans. Eén groote competitie over het geheele land (voorstel-Groothoff) zou geen andere uitwerking hebben.

Geenszins verwijt ik Aka anti provincionalisme (brrr!), want wat hij wenscht is immers evenmin in 't belang van 't Westen; evenmin als de Oostelijke 1e klassers, zouden clubs als H.V.V., H.F.C. enz. ooit bereid zijn in zoo'n afdeeling te spelen. Neen, dat verwijt ik hem niet, ik constateer het slechts als bewijs dat hij absoluut geen Ahnung schijnt te hebben, van wat de betrokken clubs zelve wenschen en daarmede dient beslist rekening gehouden te worden.

Daarom schrik ik ook geenszins voor z'n geweldig slotdreigement terug: „dan zou mijn liefde voor de provincie kunnen wegsmelten als sneeuw voor de zon!" Integendeel is het te wenschen, dat dit smeltingsproces reeds volbracht mag zijn, want zijn liefde voor de provincie is apenliefde, zij brengt ons van de wal in de sloot.

Één tegen mij, één tegen den heer Engelberts — ook de heer E. heeft het twijfelachtige genoegen door Aka geheel verkeerd begrepen te worden — verklaart hij maar steeds, dat ons een leidende gedachte ontbreekt. Ik kwam plotseling op 24 1e klassers zegt Aka. Hoe hij daaraan komt snap ik alweer niet. Laat hij Sportbl. no. 32 even opslaan, daar staat mijn indeeling in 3 afdeelingen van 7 clubs, dus samen 21 duidelijk aangegeven. Zoo is de eene overweging voor en de andere na, òf verdraaid weergegeven òf niet begrepen, òf er blijkt uit, dat hij geen notie van de bestaande toestanden heeft. („In aarde en hemel is er meer, Horatio, dan schoolsche wijsheid ooit u leert".) Daarom herhaal ik, dat de heer Aka met woorden gooit zonder te motiveeren 't geen hij schrijft.

De heer Engelberts zal hem op 't eerste deel van zijn artikel zelve wel antwoorden, doch ik wil nog even de volgende woorden van Aka aanhalen: „zoo zijn er nog meerdere bezwaren op te noemen, maar we kunnen met het bovenstaande volstaan, om aan te toonen, dat de heer Engelberts zijn doel *niet* bereikt heeft, daar elke Oost—West—Zuid—indeeling op een een verkeerde grondgedachte barust". Nu doet Aka iemand toch heusch lachen! Een, twee, drie, 'n paar losse beweringen, en ziedaar bewezen, dat wij allen in den blinde tasten, ons doel niet bereikt hebben en met alles wat we nog ondernemen willen, ten doode opgeschreven zijn.

Waarde Aka, van mij den welgemeenden raad, om nu verder kalm het verloop der actie van den heer Engelberts en diens aanhang af te wachten en wees overtuigd, dat de provincie thans wakker geschud is en wij nu wel voor onze belangen zullen opkomen. De bestendiging van de bestaande indeeling is daar aanleiding toe geweest en wij zullen blijven ageeren voor een nieuwe indeeling, waarbij het *algemeen* belang meer gediend zal zijn.

NEVOH.

Buitenland

Voetbal in Engeland.

Het conflict tusschen de F. A. en de Players-Union.

Na de vergadering te Birmingham op 31 Aug. j.l., waar door bemiddeling van Colin Veitch, den Newcastle half, een voorloopige overeenstemming tusschen de F.A. en de Union bereikt werd, geloofde men algemeen, dat de nog bestaande moeilijkheden langs vriendschappelijken weg zouden opgeruimd worden. Bij nader inzien blijkt echter, dat nog lang geen volkomen overeenstemming is verkregen, en het conflict in de laatste week integendeel een meer ernstig karakter heeft aangenomen.

Het oorspronkelijk brandpunt der quaestie, de salarisregeling, is op den achtergrond geraakt, daarvoor is een nieuwe strijdvraag naar voren geschoven, en het schijnt, dat beide partijen hierin van geen toegeven willen weten.

De P.U. verlangt de erkenning door de F.A. van hare toetreding tot de algemeene federatie van Trades Unions, en de F.A. zoowel als de Football League kunnen dezen eisch niet inwilligen. Het gevolg hiervan zou n.l zijn, dat de F.A. met een eventueel groot of klein conflict met de P. U. niet langer direct met het bestuur der Union zou hebben te onderhandelen, maar dat een derde, die facto niets met het strijdpunt te maken heeft, n.l. het federatiebestuur der Trades Unions de belangen der spelers zou behartigen en voor hunne eischen opkomen.

Het tweede, veel ernstiger bezwaar echter werd Zaterdag door den president der League

Mr. Bentley in een rede te Manchester uiteengezet. „Stel" zeide hij, „de bond van vakvereenigingen proclameert op zekeren dag eene algemeene staking naar aanleiding van een conflict in de katoen- of ijzerindustrie, wat dikwijls voorkomt. Nu zou de Player Union, omdat ze aangesloten is bij dien bond, ook staking voor hare leden moeten proclameeren en wat zou dan het gevolg zijn? Voetbal is een spel, en wij moeten zorgen dat het een spel, een sport, blijft. Wat zou het nu beteekenen, als bijv. een uur voor het begin van een voetbalwedstrijd, terwijl een 30 à 40,000 menschen hun entrée betaald hebben, de spelers gingen staken?

Ik geef toe, dat een staking van voetbalspelers iets is dat uiterst onwaarschijnlijk lijkt, maar het is het principe waar het hier om gaat en wij kunnen niet onderhandelen met een bond waarin van staking sprake *kan* zijn. Dit is ook de opinie van de League clubs. Zij zullen er voor strijden, en als de spelers op hun standpunt blijven staan, zullen zij de spelers ook bestrijden. Ik zou niet in zoo sterke bewoordingen gesproken hebben, als ik niet wist, dat ik in deze zaak *alle* League clubs achter mij heb.

Naar aanleiding van Mr. Bentley's speech gaf de secretaris van den bond van Vakvereenigingen Maandag een communiqué aan de pers waarin het recht van staking het aangeboren en overgeërfde recht van iedere Trade Union genoemd wordt, zoodat de bond geen uitzonderingsregels kon gaan maken voor een of andere ledengroep, in casu de beroepsspelers. Zijn zij lid van den bond van Trade Unions, dan hebben ze ook het recht en de plicht tot staken. Maar juist de bond heeft in de tien jaar van zijn bestaan vele stakingen verijdeld en vriendschappelijke oplossingen verkregen van allerhand disputen. Ten slotte doet de secretaris, de heer Appleton, een vrij merkwaardig voorstel n.l. om de geheele zaak door sportautoriteiten te laten beslechten (het bestuur van den bond wenscht zich dus voorloopig nog *niet* op dit voor hem onbekend terrein te begeven) en slaat als zoodanig voor Lord Dalmeny (den ex-Surrey-captain Red.) Vivian Woodward en G.O. Smith (den beroemden Corinthian). Deze heeren genieten bij beide partijen een zoodanige reputatie, dat aan hun oordeel èn de F.A. èn de Pl. Un. zich volgaarne zouden onderwerpen.

Wij zullen onze lezers van de ontwikkeling der zaken op de hoogte blijven houden.

* * *

Feitelijk stonden Zaterdag slechts 2 belangrijke ontmoetingen op het programma, nl. Aston Villa—Everton en Sheffield United—Sunderland. Bijna alle clubs hadden het gemis van een of meer spelers te betreuren, doordat deze voor de Engelsche League tegen de Iersche moesten opkomen. Deze wedstrijd, dien men niet moet verwarren met de internationale ontmoeting Engeland—Ierland, eindigde zooals altijd in een overweldigende zege der Engelschen. Tot de rust hielden de Ieren nog eenigszins stand, ja zelfs, onmiddellijk daarna scoorden zij hun eenig tegenpunt. maar een half uur later was de stand van 2—1 tot 8—1 voor de Engelsche opgevoerd. Freeman de Evertonmiddenvoor nam 4 goals voor zijn rekening. Sheffield United handhaafde zich schitterend op de 1e plaats, door een sprekende overwinning op Sunderland. De Sheffielders mi ten Benson en Sunderland Holley die tegen de Ieren streden.

In de eerste helft speelde de United tegen zon en wind, en kon daardoor niet dadelijk den aanval in handen nemen. Echter waren ze sterk genoeg om de Wearsiders af te weren, en in de tweede helft had Sunderland niet veel meer in te brengen.

De Sheffield-voorhoede werd prachtig door Kitchen aangevoerd en deze speler scoorde dan ook de eerste twee goals. Na een klein half uur kopte Ernest Needham een corner keurig langs Roose en daarmede was de strijd beslist. Het is eigenaardig om op te merken hoe er in Engeland een aantal veteranen zijn die al lang niet meer geregeld meespelen, en toch de enkele maal, dat hun diensten eens noodig zijn, nog volkomen met het spel vertrouwd blijken. Onder deze behoort Needham met H. Spencer van de Villa op de eerste plaats. Needham begon in 1895 voor de United te spelen en na een diensttijd van 13 seizoenen trok hij zich in 1907 terug. Maar telkens had men hem nog noodig en verleden jaar speelde hij nog 18 wedstrijden. En nu, de eerste maal, dat hij in moest vallen, was hij de beste half der Sheffielders en scoorde bovendien weer onmiddellijk een goal. Het schijnt waarlijk of het spel er bij sommigen in geroest zit.

Ook Everton en de Villa hadden respectievelijk Freeman en Bache voor de League ontmoeting moeten afstaan, maar dit feit veranderde de belangstelling volstrekt niet daar de Villa een kleine 45,000 bezoekers kreeg.

Everton is dan ook de attractie voor het Birmingham publiek, ten eerste omdat de teams zulk een merkwaardig gelijke lijst van overwinningen op elkander toonen, en ook nog omdat Everton met de Rovers de eenigen zijn die vanaf de oprichting der League met de Villa gestreden hebben.

Zaterdag waren de Villans in hun onderwetschen vorm, en speciaal Hampton, de middenvoor van vroegere jaren, die door Bache's afwezigheid weer een kans kreeg, deed een schitterende poging om weer een vaste plaats in het elftal te veroveren. Reeds na 7 minuten scoorde hij no. 1 voor de Villa, doch van een plotselingen uitval waarbij Sharp een zeer zuiveren voorzet gaf maakte White gelijk. Hierna ontplooide het Villa spel zich op wonderlijk mooie wijze. De violet blauwe kleuren domineerden zoozeer in het veld, dat het scheen alsof er tweemaal zooveel Villa spelers dan Toffes waren. Een corner van Wallace resulteerde in een 2den goal voor de Villa door Hunter en even voor de rust brak Hampton overal door, en schoot zoo hard, dat Scott, voor zijn eigen veiligheid beducht, geen poging aanwendde den bal te keeren. Na de rust kreeg de Villa den wind tegen, het spel werd meer verdeeld, maar vrij gemakkelijk kon de Birmingham verdediging haar doel schoon houden. Newcastle is al eenige jaren het troetelkind der fortuin. Erkend mag worden dat de Noordelijken een sterk elftal hebben en een zeer fair spel vertoonen, maar het aantal door hen met 1—0 gewonnen

wedstrijden, waarin de tegenpartij of sterker of gelijkwaardig was, is legio.

Zoo was het ook nu weer tegen Bradford City. Voor de rust was Bradford veel sterker, maar de zoo zelden falenden Wittingham miste 3 doodgemakkelijke kansen, waarvan een zelfs op een afstand van 8 yards voor een, door Lawrence verlaten, doel. Daarna ging het vrij gelijk op totdat een kwartier voor tijd Wilson een voorzet van Rutherford benutte en Newcastle een volkomen onverdiende overwinning gaf. Chelsea hield de eer van het Zuiden op, door, evenals het vorig jaar in Middlesbro, te winnen en dat nog wel zonder Hilsdon en Windridge. Wat er aan Middlesbro hapert is niet recht duidelijk. Op papier bezitten de Teessiders een zeer sterk team, dat bijna tegen iederen tegenstander moest opgewassen zijn, maar na 2 brillante victories behaald te hebben, is het misère geworden en volgde Zaterdag de 4e opeenvolgende nederlaag. De score was slechts 1—0, maar Chelsea verdiende de zege volkomen. Ook Tottenham zond Bury met een nederlaag van 1—0 naar huis, doch hier bereikte de spelqualiteit slechts een middelmatig 2e klasse peil en de overwinning der Londenaars was meer aan het bepaald slechte spel der Shakers te danken, dan aan hun eigen krachten.

Bristol City zonder Wedlock is als een molen zonder wieken, en wanneer de kleine internationaal er de bezieling en het verband er niet inhoudt, is het team zoo mak als een oud sleeperspaard. Toevallig heeft Bristol van hare bezoeken aan Preston nog nooit eenig resultaat gehad, maar zoo slecht als deze keer hadden ze het er toch nog nooit afgebracht. Preston met een opnieuw gearrangeerde voorhoede speelde stukken beter dan in een harer vorige matches en het resultaat was een 3—0 (Smith Mountency en Platt scoorden) die hun aan hun eerste zege en tevens van de laatste plaats bracht.

Aan het bijzonder goed doelverdedigen van Davison dankte Sheff. Wednesday een gelijk spel in Nottingham, waar de Arsenal nog in het midden der week met 5—1 verpletterd was geworden. Notts was veel sterker, maar nadat Davison eenige goede ballen meesterlijk gehouden had, begonnen de County forwards wild en zenuwachtig te schieten met het gevolg, dat de stand 0—0 was en bleef. De Notts verdediging zat te goed in elkaar, dan dat de Wednesday een zege zou hebben kunnen behalen.

De andere Nottingham club kwam met een overwinning uit Londen terug, waar de Arsenal andermaal op eigen terrein een nederlaag moet slikken. Na de debacle tegen Notts County waren de Woolwich directeuren ferm aan het reorganiseeren gegaan en vertrouwden een jong reserve speler de middenvoorplaats toe. Het debuut van dezen speler was echter allerongelukkigst, zoodat de Arsenal voorhoede zoo goed als geen kans tot doelpunten kreeg. Gelukkig was Ducat weer terug in de verdediging, zoodat deze nu vrij goed was, en de Forest tenminste tot een goal wist te beperken. De goalcijfers der Gunners zijn echter zoo ellendig, dat, tenzij er een wonder gebeurt, de Arsenal naar de 2e klasse zal moeten retourneeren. Met dit elftal bestaat tenminste zeker geen kans om onder de Seniores te blijven.

Liverpool scoorde 2 goals in de eerste helft tegen de Bekerhouders, beiden door Parkinson, maar na de hervatting namen ze het te kalm op, zoodat Mancester door Sandy Turnbull gelijkmaakte. Gelukkig leefde Liverpool toen weer op en Stewart scoorde het winnende punt.

De Bolton Wanders leden hun vierde thuisnederlaag uit een totaal van 5 aldaar gespeelde wedstrijden. Klaarblijkelijk maakten ze een valschen start door in de eerste minuut reeds te scoren, want daarmede bleek al hun kruit verschoten te zijn, en de Rovers namen langzaam aan het spel in handen, scoorde eenmaal, in iedere helft, en behaalde zoodoende de overwinning.

De diverse uitslagen waren:

Bolton Wanderers—Blackburn Rovers	1—2
Aston Villa—Everton	3—1
Liverpool—Manchester United	3—2
Middlesborough—Chelsea	0—1
New Castle United—Bradford City	1—0
Notts County—Sheffield Wednesday	0—0
Preston North End—Bristol City	3—0
Sheffield United—Sunderland	3—0
Tottenham Hotspur—Bury	1—0
Woolwich Arsenal—Notts Forest	0—1

2de afdeeling.

Oldham Athletic—Burnley	2—1
Lincoln City—Blackpool	2—2
Manchester City—Derby County	2—1
Leicester Fosse—Hull City	3—1
Wolverhampton Wanderers—Birmingham	4—2
Bradford—Clapton Orient	2—1
Fulham—Barnsley	3—0
Leeds—West Bron	0—1
Grimsby—Stockport	0—1
Gainboro—Glossop	1—3

Zuiden.

Brighton—Leyton	2—0
Exeter—Brentford	4—1
Portsmouth—Reading	3—1
Northampton—Brompton	7—1
C Palace—Plymouth	3—0
Queens Pk.—Millwall	1—2
Bristol—Watford	1—3
Norwich—Coventry	0—1
Swindon—Southampton	1—1
Luton—Croydon	1—1
W. Ham—Southend	0—0

Stand 1e en 2de afdeeling:

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punt.	Goals. Voor	Tegen
Sheffield U. (12) .	7	4	0	3	11	15	6
Newcastle U. (1) .	9	5	3	1	11	15	8
Everton (2)	9	5	3	1	11	17	15
Aston Villa (7) . .	7	4	1	2	10	17	8
Blackburn R. (4) .	7	5	2	0	10	20	11
Liverpool (17) . . .	7	5	2	0	10	16	13
Bradford City (18) .	7	4	2	1	9	18	10
Manchester U. (13) .	8	3	2	3	9	16	11
Notts Forest (14) .	7	4	2	1	8	9	9
Sunderland (3) . .	7	3	2	2	8	11	10
Chelsea (11)	7	3	2	2	7	13	14
Notts County (15) .	9	2	2	3	7	14	14
Bristol City (8) . .	8	2	3	3	7	11	15
Tottenham H. . .	7	2	4	2	6	10	14
Bury (16)	7	2	4	1	7	11	12
Bolton Wanderers .	9	2	4	1	4	12	17

Sheffield W.(5) . .	8	1	4	3	4	9 18
Middlesbrough (9) .	8	2	4	0	4	13 14
Preston N.E. (10) .	8	1	4	2	4	8 11
Woolwich A. (6) .	8	1	4	1	5	7 28

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punt.	Goals. Voor Tegen.
W. Bromw. A (3)	9	7	2	0	14	16— 7
Glossop (8) . .	7	5	1	1	11	14— 6
Hull City (4) . .	8	5	2	1	11	18—12
Blackpool (20) .	9	4	2	3	11	10— 8
Fulham (10) . .	8	4	2	2	10	10— 5
Leicester Fosse .	7	5	2	0	10	15— 9
Derby County (5)	7	4	2	1	9	24—10
Manchester City .	7	4	2	1	9	16—10
Stockport City (18)	8	3	3	2	8	8— 8
Leeds City (12) .	7	3	3	1	7	11— 8
Bradford (16) . .	7	3	3	1	7	10—10
Wolverh. W. (7) .	8	3	4	1	7	12—17
Barnsley (17) . .	7	3	4	0	6	15—14
Lincoln City . .	8	2	4	2	6	9—22
Burnsley (14) . .	7	2	4	1	5	9—13
Oldham Ath. (6) .	6	1	3	2	4	7— 9
Clapton Orient (15)	7	2	5	0	4	8—16
Birmingham (11) .	7	0	4	3	3	9—18
Gainsbor. Trin. (9)	7	1	5	1	3	9—20
Grimsby Town (13)	7	1	5	1	3	4—12

CARLTON.

Uit België.

Moesten wij voor den vorigen Zondag een hondenweer signaleeren, thans was dit juist het tegenovergestelde en onder het meest ideale voetbalweer hadden de verschillende wedstrijden plaats. Van de zes ontmoetingen werden er vier door de thuisspelende clubs gewonnen en eindigden er twee in een gelijk spel; terwijl de bezoekers slechts 5 keer het vijandelijke net konden vinden, slaagden de gastheeren hierin 20 maal, een zeer succesvolle dag dus voor de verschillende gastheeren.

De ontmoeting tusschen de beide hoofdstedelijke concurrenten, Daring en Racing, eindigde na een zeer heftigen kamp in een gelijk spel, 1—1, nadat met de rust de stand nog 0—0 was gebleven. De andere plaatselijke ontmoeting tusschen de kampioenen en de Leopold Club werd door de eersten met 4—1 gewonnen, na een zeer spannenden strijd, waarin de Leopold Club zelfs 70 minuten lang de leiding bezat. De Union, het gevaar waarin zij verkeerden inziende, zette er evenals de vorige week tegen de Beerschot alles op en won ten slotte.

De Football Club van Brugge moest alle zeilen bijzetten om haar stadgenooten de Cercle Sportif er onder te houden. Hoewel met de rust met 3—0 leidende wonnen de would-be kampioenen slechts met 4—2. Zooals wij voorspelden deed de Beerschot met de Sporting Club uit Kortrijk wat zij wilde en was het een voortdurende strijd tusschen de Antwerpsche voorhoede en de Kortrijksche verdediging. Met de rust leidde Beerschot met 2—0 en ze wonnen den strijd met 5—0. Het laksche spel der Antwerpenaren en een „wij winnen het toch wel-idee" heeft Kortrijk voor een grootere nederlaag behoed. Bij de andere Antwerpenaren schijnt de moed er uit te zijn. Hadden wij een nederlaag van hen tegen de Brusselsche Excelsior verwacht een verplettering met 6—1 hadden wij niet kunnen denken. De 5—0 nederlaag tegen de Standard te Luik de vorige week hadden wij slechts als een ongelukkige afdwaling van het goede pad beschouwd, doch schijnen zij thans gedecideerd tot de zwakkelingen te behooren. De Football Club uit Luik had voor haar strijd tegen de pas gepromoveerde stadgenooten een extra sterk team in het veld gebracht. Zij konden het desondanks niet verder dan tot een puntloos gelijk spel brengen.

Resumeerende komen wij dus tot de volgende uitslagen:

Union St. Giloise	— Léopold Club . . .	4—1
F. C. Brugeois	— C.S. Brugeois . . .	4—2
Beerschot A.C.	— S.C. Courtrai . . .	5—0
Excelsior S.C.	— Antwerp F.C. . . .	6—1
Racing C.B.	— Darling C.B. . . .	1—1
F.C. Liègeois	— Standard F.C. . .	0—0

Reserve divisie:

Union St. Giloise	— Leopold F.C. . .	14—0
Antwerp F.C.	— Exelsior S.U. . . .	3—3
Baring C.B.	— Racing C.B. . . .	3—0

Promotie Afdeeling:

A.A. La Gantoise	— A.S. Anversoise .	4—3
Tilleur F.C.	— S.C. Theux	4—1
Uccel Sport	— C.S. Verviers . . .	2—0
R.C. Malines	— R.C. Gand	2—1
U.S. Tournai	— Stade Louvaniste .	1—7

De stand der eerste klasse is nu als volgt:

U. St. Giloise	3	3	0	0	12	3	6.—
F.C. Brugeois	3	3	0	0	13	5	6.—
Daring C.B.	3	2	0	1	8	2	5—
Standard F.C.	3	1	0	2	6	1	4.—
Excelsior S.C.	3	2	1	0	12	7	4.—
Racing C.Br.	3	1	1	1	6	3	3.—
Beerschot A.C.	3	1	2	0	8	8	2.—
C.S. Brugeois	3	1	2	0	4	8	2.—
F.C. Liègeois	3	0	1	2	0	5	2.—
Léopold C.Br.	3	0	2	1	3	11	1.—
S.C. Courtrai	3	0	2	1	1	2	1.—
Antwerp F.C.	3	0	3	0	1	12	0.—
Reserve afdeeling.							
Daring C.B.	3	3	0	0	18	1	6.—
Antwerp F.C.	3	1	1	1	5	10	3.—
U. St. Giloise	1	1	0	0	14	0	2.—
F.C. Brugeois	1	1	0	0	5	0	2.—
Standard F.C.	2	1	1	0	7	2	2.—
Excelsior S.	2	0	1	1	3	8	1.—
Racing C.B.	1	0	1	0	0	3	0.—
Léopold C.Br.	3	0	3	0	1	20	0.—

Van de Zijgrenzen.

Twintig-jarig bestaan van den N.V.B.

De Secretaris-Penningmeester van den N.V.B. deelt mede, dat ingevolge bestuursbesluit het twintig-jarig bestaan van den N.V.B. feestelijk zal worden herdacht op Zaterdag 30 en Zondag 31 October a.s.

Het programma luidt als volgt:

Zaterdag 30 October des avonds van 8—9 uur receptie in American-Hôtel (ingang Marnixstraat).

Na afloop der receptie zal de heer W. J. H. Mulier, eere-voorzitter van den N.V.B., de feestrede uitspreken.

Zondag 31 October jubileum-wedstrijden tus-

schen de vertegenwoordigende elftallen der vier districten.

Programma: des morgens om 11 uur Zuidelijk elftal versus Westelijk elftal en Noordelijk elftal versus Oostelijk elftal.

Des middags om 3 uur: groote eindstrijd.

Deze seriewedstrijden hebben plaats op het terrein der vereeniging R.A.P. in de Watergraafsmeer (landgoed Oud Rosenburgh).

Des avonds om half zeven feestmaaltijd in American-Hôtel.

Tot het deelnemen aan dezen feestmaaltijd, waarvoor het dragen van avond-costuum verplichtend is gesteld, zijn alle Bondsleden gerechtigd tegen betaling van *f* 3.50 per couvert (zonder wijn) welk bedrag met de opgave betreffende de deelname voor 20 October a.s. in het bezit van den Bondssecretaris moet zijn. Opgaven zonder gelijktijdige remise worden ter zijde gelegd. Opgaven, na 20 October inkomende, zullen alleen dan in behandeling worden genomen, indien er nog plaats aan tafel is.

* * *

Het zuidelijk elftal voor bovenstaande wedstrijden is als volgt samengesteld:

Doel: Dijxhoorn (Velocitas).

Achter: Pelzer ('t Zesde) en Colenbrander (Velocitas).

Midden: Van der Nagel (Velocitas), Piederiet ('t Zesde. aanvoerder), Huize (Noad).

Voor: P. v. Beurden (Willem II), Balluseck (Velocitas), Blume (Velocitas), Smits (Wilhelmina), Hesselaar (Velocitas).

Reserves:

Doel: Versluis ('t Zesde).

Achter: Visman (Velocitas) en Tieselink (Wilhelmina).

Midden: Rettschnick (Willem II) en Tieselink (Wilhelmina).

Voor: Quadvliet (Wilhelmina), Loonen (Noad), Van der Jagt (M.V.V.O.)

Elftalleider is de heer Van Bel.

Oude Liefde.

Vivian Woodward, die tusschen twee haakjes een enthousiast clubcricketer is, heeft eindelijk z'n bat opgeborgen en is weer tot z'n oude liefde, „the big ball" geretourneerd. Echter niet meer voor Tottenham. Z'n bezigheden beletten hem om voldoende tijd aan het spel te wijden, daar de wedstrijden de Spurs niet alleen z'n Zaterdag maar ook dikwijls z'n Vrijdag en Zondag in beslag namen.

Hij speelt nu voor een amateurclub, n.l. Chelmsford. Z'n eerste verschijning was voor het elftal geen succes daar het met 3—2 werd geklopt. Hij zelf speelde echter schitterend en heeft nog niets van z'n handigheid verloren. Daar hij zich voor de „internationals" beschikbaar heeft gesteld is het vrij zeker dat we Woodward op 11 December te Stamford Bridge tegen de „Lemons" zullen zien spelen.

Je ware supporters!

Een voetbalclub besloot een nieuw clubhuis te bouwen en eenige wagens met steenen werden bereids aangevoerd om met de fundeering een aanvang te kunnen maken. Een der vaste supporters komt op z'n middag wandeling langs het veld en na met 'n kritische blik de aangevoerde steenen bekeken te hebben wandelt hij naar een der clubbestuurders en wijst hem er op dat met halve steenen veel beter gegooid kan worden dan met heele.

Het verband is het bestuurslid niet erg duidelijk maar 't wordt hem na eenige oogenblikken klaar. Het blijkt dat de supporter van meening is dat de steenen moeten dienen om desnoods den scheidsrechter 's Zaterdagmiddags op te onthalen, wanneer zijn uitspraken niet geheel en al in overeenstemming zijn met de wenschen van het publiek!

Clubberichten.

A. F. C.

Uitslagen: AFC 1—DVS 1 0—1, AFC 5—Alax 5 1—5, AFC 3—DEO 2 3—5.

Aangenomen als o. l. F. W. v. Bilderbeek, J. Verdonck en J. E. Roos.

Voorgesteld als w. l. J. J. Roghair, Badlaan 60, te Krommenie door W. G. van Klaveren en W. Christiaans, als a. l. J. L. Nanninga, Weteringschans 159, door het bestuur.

Zondag a.s.: Edo, H'lem—AFC 1, AFC 2—Ajax 3, A. Prinsengracht 749 H. A. BRASS, 1e Secr.

Goudsche Voetbalbond.

Bestuursverg. op Zaterdag 16 Oct., des avonds om 7 uur in café Het Schaakbord, Kleiweg, te Gouda.

Vergad. van bestuur met afgev. dienzelfden avond om 8 uur.

Agenda: 1 Notulen. 2 Ingekomen stukken. 3 Bestuursverkiezing. 4 Verkiezing commissies. 5 Reglementswijzig. 6 Comp.regeling. 7 Rondvraag.

17 Oct. Olympia 2—BVV, L. A. D. Baert

J. M. HARDEMAN, Secr.-penn.

v. Diemenstraat 161, den Haag.

H. V. V. Quick.

Ter kennis van de deelnémers aan de 4% obligatieleening wordt gebracht, dat de volgende Nos. zijn uitgeloot: 3, 6, 10, 14, 17, 25, 29, 31, 38, 40, 66, 69, 71, 75, 94, 97, 101, 105, 108, 110, 112, 114, 118, 120, 121, 123, 132, 133, 143 en 146.

Den houders van uitgeloote coupons wordt verzocht deze aan den penn., den heer B. J. Sligting, Willem de Zwijgelaan 44 in te zenden, waarna het verschuldigde zal worden toegezonden.

R. H. DE VIDAL DE St. GERMAIN, Secr.

Edisonstraat 27

Noord-Centrale Voetbalbond.

Uitslagen 3 Oct. Candia—DVV 4—0, Olympia—PH 2 4—0, ZAC 2—Forward 6—3, Voorw.—ZVV 1—8, Pr. Jul.—EDN 2 3—1, Vitesse 3 4—3.

10 Oct. Forward—Excelsior 1—3, ZAC 2—Cel. 3—3, DVV—EDN terrein afgekeurd, Vitesse—EDN 2 2—5, ZVV—Excelsior 2 2—3, PH 2—Candia. terr. afgek.

H.H. secr. van PH, ZVV, Prinses Juliana en EDN worden er attent op gemaakt, dat hun velden in 't vervolg gekeurd zullen worden door den heer L. Voulon, Eiland 17a, te Zwolle.

Van ZAC, Verwisseling, Vitesse en Excels. worden gekeurd door den heer J. v. Born, Walstr. 33, Zwolle.

Verzonden deze week aan h.h. secr. rekening van inleggelden en contr. Zie hierover art. 80 H.R.

Goedgekeurd pseudoniem „Loe'' voor een speler van ZAC.

Deventerstr.weg 84 H. E. HULSEBOS, Secr.-comp.l.

Limburgsche Voetbalbond.

Nogmaals brengt het bestuur van den LVB zijn leden ter kennis de volledige veranderingen van het reglement, die aangebracht moeten worden in den tekst van de statuten, uitgegeven 1909 te Maastricht. Met deze inkennisstelling vervallen alle voorgaande.

Art. 1, blz. 6. Deze bond stelt zich ten doel, het voetbalspel in Limburg te bevorderen en deszelfs toestanden te verbeteren. Dit doel tracht hij te bereiken: a. door het uitschrijven . . .

Art. 8. a Toegetreden vereen. zijn voetbalvereen., bestaande uit ten minste elf werkende leden.

b Zij mogen geen wedstrijden spelen met voetbalvereen. niet door den NVB of LVB erkend, mits met dispensatie van het bestuur.

Bij overtreding van art. 8 b worden zij beboet, de eerste maal met f 5, de tweede maal met f 10, de derde maal worden zij geschorst.

Art. 17. Vereen. betalen voor elk elftal, waarmede zij spelen f 2.50, voor twee elftallee f 3 50 en verder voor elk elftal meer f 1. Vereen., welke niet aan een der comp. meedoen. betalen f 2.50.

Art. 18. Onderst. leden betalen eene contributie van minstens f 1 's jaars.

Art. 22 vervalt.

Art. 24. „Met 2/3 der uitgebrachte stemmen" moet zijn met meerderheid der uitgebrachte stemmen.

Art. 41. Iedere vereen. heeft recht op 2 stemgerechtigde afgev. ter alg. verg.

Art. 42. Elk bestuurslid brengt op de alg. vergad. één stem uit, mits hij niet lid is van een der vertegenwoordigde clubs.

Art. 54. Elke vereen. is verplicht „Het Sportblad" aan te schaffen.

Art. 74. Aan h.h. scheidsr. worden reiskosten, zoo noodig 2e klas op vertoon van plaatsbewijs vergoed. Scheidsr., die verplicht zijn vóór 12 uur te vertrekken, kunnen f 1 voor lunch in rekening brengen. De kosten worden door beide vereen. gedragen.

Art. 87. De protesteerende vereen. zal voor elk feit, waartegen zij protesteert, f 2.50 betalen, terwijl het maximum dat aan protestgelden voor een wedstrijd betaald kan worden f 10 bedraagt.

Art. 107. Een nieuwe vereen. is verplicht het clubcostuum ter goedkeuring aan het bestuur voor te dragen.

Uitslag wedstrijden 10 Oct. 1e klas VVV, Venlo—PVC 1 0—5, MVV 1—Concordia 1 4—2, 2e klas Sparta 1—MVV 2 5—0, PVC 2—Heerlen 1 0—4.

Wedstrijdprogramma 17 Oct.

1e klas	HBS—Germanicus	Lambooy
2e klas	Rimburg—PVC 2	
	Espoir 1—MVV 2	
	Heerlen 1—Sparta 1	Meijs
3e klas	Sparta 2—Schimmert	
	Concordia 2—Heerlen 2	v. Drongelen
	Thor—PVC 3	

1e klas:

24 Oct.	PVC 1—HBS	
	Germanicus—MVV 1	
31 „	Concordia 1—Venlo 1	
7 Nov.	MVV 1—HBS 1	
	Germanicus—Venlo	
14 „	Concordia 1—PVC 1	
21 „	PVC 1—Germanicus	
	Venlo—MVV 1	
28 „	HBS—Concordia	
5 Dec.	Germanicus—Concordia	
	MVV 1—PVC 1	
	Venlo 1—HBS	

2e klas		3e klas
24 Oct.	MVV 2—Heerlen	Espoir 2—Schimmert
	Rimburg—WVC	Olympia, S—PVC 3
		Concordia 2—Sparta 2
		Heerlen 2—Thor
31 „	Sparta 1—PVC 2	Schimmert—Olymp.S.
	Heerlen 1-Rimburg 1	Thor—Sparta 2
	MVV 2—WVC	PVC 3—Espoir 2
7 Nov.	WVC 1—PVC 2	PVC 3—Conc. 2
	Espoir 1—Heerlen 1	Sparta 2—Heerlen
		Olympia S.—Thor
14 „	MVV 2—Rimburg	PVC 3—Sparta 2
	WVC 1—Espoir 1	Olympia S.—Heerlen 2
		Schimmert—Thor
		Espoir 2—Conc. 2
21 „	Heerlen 1—WVC	Schimmert—PVC 3
	Espoir 1—Rimburg	Sparta 2-Olympia, S.
		Conc. 2—Thor
28 „	PVC 2—MVV 2	Olympia S.—Conc. 2
	Rimburg—Sparta 1	Heerlen 2—Schimmert
		Sparta 2—Espoir 2
5 Dec.	Sparta 1—Espoir	PVC 3—Heerlen 2
		Conc. 2—Schimmert
		Espoir 2—Olympia S.
12 „	PVC 2—Espoir 1	Heerlen 2—Espoir 2
	WVC—Sparta 1	
19 „		Thor—Espoir

Adressen consuls:
Maastricht. Willem Gillissen, Rechtstraat 55
Venlo. Vaessen, Parkstraat.
Roermond. R. Heijnen, Markt.
Sittard. A. Peters, Limbrechterstraat.
Heerlen, Boekmeulen, Oranje Nassaustraat.
Weert, H. Hoefnagels, Dries Weert.
Rimburg, Eymaal, Heerlen.

Bestuur LVB:
1e voorz. L. Batta, Hertogsingel 60, Maastricht.
2e voorz. J. Quicken p/a Swagten, Neerstr., Roermond.
1e secr. M. Bevers, Villapark 40, Maastricht.
2e secr. E. Claessens, v. Hasseltkade 2, „
penn. H. Dresen, Achter Vleeschhuis, „
Kascomm. leden: Lucas, Steenweg 23, Roermond; Boekmeulen, Or. Nassaustraat, Heerlen; Hoefnagels, Dries, Weert. Plaatsverv. leden Dielen, Lomstraat, Venlo; Voragen, Haanrade; Frusch Jr., v. Hasseltkade, Maastricht.

Adressen scheidsrechters:
Lambooy, Groote Staat, v. Ginkel, Sint Pieter 211, E. Claessens, van Hasseltkade 2, L. Batto, Hertogsingel 40, H. Dresen, Achter Vleeschhuis, W. Gillissen, Wijker Rechtstraat 55, Maastricht; M. Edelhausen, Knevelsgraaf, R. Heijnen, Markt, Roermond. Snep, Serg. Inf., Venlo; Nederkoorn p/a Saes, Markt, H. Hoefnagels, Dries, Weert; J. Meijs, v. Hasseltkade, Maastricht; M. Houben, Pietstraat, A. Peters, Limbrechterstraat, Sittard; L. v. Drongelen, Wijker Rechtstraat 72, Maastricht.

M. G. J. BEVERS, 1e Secr.

Noord-Hollandsche Voetbalbond.

Uitslagen10 Oct. 1e kl. Alc. Victr 2—Sport 6—0, 2e kl. A. Hollandia 2—Holland 2 3—0, 2e kl. B. ZFC 2—KVV 7—0.

Wedstrijdprogramma voor October.

17 Oct.	1e kl. HVV—ZFC	D. Bakker.
	2e kl. A. Holland 2—WFC,	C. Westerbeek.
	2e kl. B. Purmersteijn—Hollandia 3,	D. de Boer.
24 Oct.	1e kl. Holland—AV 2,	C. Westerbeek.
	2e kl. A. Hollandia 2—ZVV 2,	H. Kernkamp
	2e kl. B. AV 3—KVV,	D. de Boer
31 Oct.	1e kl. Sport—HVV,	H. J. Bou.
	2e kl. A. Holland 2—Hollandia 2,	B. Voorzanger.
	2e kl. B. ZFC 2—Hollandia 3,	Joh. Ophuijsen.

Zaandam, Oostzijde 40 W. POEL, Secr.

Amsterdamsche Voetbalbond.

Uitslagen 10 Oct.: AFC 3—DEC 2 3—5, SDO—Volharding 3 1—2, RAP III—de Spartaan 1—5, de Spartaan II—Blauw Wit 3 1—6, AWA—DEC 3 5—0, Neerlandia 3—Amstel 2 1—6, Rapiditas 2—DOSB 2 6—0, VVA 4—SDO 3—3, AFC 5—Ajax 5 1—4, RAP 4—Sparta 4 10—1.

Wedstrijdprogramma 17 Oct.

AFC 3—Neerlandia 2	J. Zondervan
AVV 2—RAP 3	H. J. Bon.
DEC 2—SDO 1	C. I. G. Scheffer.
2e klasse A.	
Amstel 2—Blauw Wit 3	J. Blanken.
AWA 1—Neerlandia 3	Th. Douwes.
de Spartaan 2—DEC 3	H. Trompetter.
2e klasse B.	
Ajax 4—AFC 4	H. van Renes
VVA 3—de Spartaan 3	A. Rans Jr.
DOSB 2—Rapiditas 2	H. Besselsen
3e klasse A.	
SDO 3—AVV 3	C. Schouten
11 uur DOSB 3—Ajax 5	P. Welsink Jr.
3e klasse B.	
VVA 5—AW 3	J. Kroon Jr.
RAP 4—Blauw Wit 4	A. Berkmans
11 uur Amstel 3—DEC 4	L. Smit
24 October.	
SDO—Spartaan 1	C. I. G. Scheffer.
RAP 3—DEC 2	H. Trompetter
2e klasse A.	
AWA 1—Blauw Wit 3	W. A. Ankringa.
Spartaan 2—Amstel 2	H. J. Bon.
Neerlandia 3—DEC 3	H. Besselsen

2e klasse B.

AFC 4—Spartaan 3	T. van Hoorn.
Rapiditas 2—Ajax 4	H. H. v. Schoonhoven
11 uur VVA 3—DOSB 2	M. Hinse

3e klasse A.

11 uur AWA 2—SDO 2	A. Rans Jr.
AFC 5—RAP 5	J. Gosschalk
Volharding 4—AWA 3	F. J. Paans

3e klasse B.

11 uur SDO 3—DEC 4	A. Domburg
11 uur Spartaan 4—Bl. Wit 4	H. A. Hesterman
VVA 5—RAP 4	B. B. Wiegand

Gerehabiliteerd door Amstel P. Mesker en door SDO J. Navarro.

Toestemming voor een speler van Volh. het pseudoniem „Maffia".

De terreinen van SDO en AWA zijn thans in de Watergraafsmeer. SDO achter de hoeve v. Witteveen, AWA aan de Schagerlaan.

Het bestuur besloot gunstig te beschikken over een verzoek van RAP en het 5e nog-indeelen in 3A.

RAP 4. P. G. S. Sanders, J. Hey, D. A. F. Gooszen, J. F. F. v. Heemskerck Veeckens, J. Popping, M. Engelgeer, P. Vink, G. D. Margadrnt, E. A. Bunge, J. L. F. de Meyere J.L.Fzn, C. de Vries.

RAP 3 C. de Vries te vervangen door J. J. W. de Vries.

Boete No. 5 Rap. 2 f 1 onnauwkeurig invullen wedstrijdform., No. 6 RAP f 1 art. 83, No. 7 RAP f 1 onnauwkeurig invullen wedstrijdform., No. 8 de Spartaan 1 f 1 te laat beginnen.

Saxenburgerstr. 28 II H. D. DADE H.Nzn., Secr.-Penn.

ADSPIRANTEN-COMPETITIE.

Aanvulling scheidsrechterslijst:
P. J. Prins, Linnaeusstraat 76 I.
N. Morell, Linnaeusparkweg 98.

H.H. schetdsr. wordt verzocht, wanneer bij een door hen te leiden wedstrijd een der partijen of beide niet opkomen, mij dadelijk de naam en voorletters der wel aanwezige spelers, zoowel van de opgekomene als van de niet opgekomene partij, te willen melden, een en ander in verband met de prijzen beschikbaar gesteld voor hen, die het grootste aantal keeren zijn opgekomen.

Wedstrijdprogramma:

16 Oct.	AFC—Volharding	W. F. v. d. Lee
	AVV—RAP	H. J. Bon
23 Oct.	Volh.—AVV	N. Morell
	RAP—VVA	P. J. Prins
30 Oct.	AVV—AFC	W. F. v. d. Lee

v. Eeghenstraat 26 N. G. GEELKERKEN, Comm.

Geldersche Voetbalbond.

Vitesse III—RVV 2—3, Nijmegen—Eendracht II 4—1, VVO II—ODO II 2—1, GVC IV—Quick IV 4—1, RVV II—SDO II 2—1, WVV—Nijmegen II niet doorgegaan wegens niet opkomen scheidsrechter, Volharding—Davo 2—1, Be-Quick II—Achilles 1—4, DVV—LBB 0—6, DOS—de Gazelle 2—2, Advendo—DFS 1—2, Daventria II—Go-Ahead III 2—4, Achilles II—Exelsior 4—3.

Rectificatie. In het vorig nummer stond uitslag van Achilles—Volharding op 3 Oct. abusief vermeld als 2—1, moet zijn 2—8.

Verandering secretariaat: De Gazelle, F. J. Peters, Borgerlerstr. 22, Deventer.

Adresverandering: A. A. J. Kotting, scheidsrechter, Rozenhoflaan 38, Zutphen.

Aanvulling scheidsrechterslijst: E. Tol, Lawick Allée 42, Wageningen; E. Heck, Veerstraat, p/a den heer Tijdeman, Wageningen; E. Boutmij, p/a den heer Steketee, Ede.

Boeten: No. 1 Be Quick (Zutphen). Niet overhandigen wedstrijdformulier aan scheidsr. op 10 Oct.

Wedstrijdprogramma.

17 Oct.	R.V.V.—G.V.C. III.	B. L. M. C. Perquin.
	Eendr. II—Quick III.	M. Melms.
	O.D.O. II—Quick IV.	C. Drinkenburg
	G.V.C. IV—V.V.O. II.	J. v. Hagen.
	Nijmegen II—R.V.V. II.	G. W. Hijnekamp.
	Davo—Achilles.	G. A. Willinge.
	Robur et Vel II—Volhard.	A. Leemrijse.
	L.B.B.—Advendo.	A. Kelderman.
	de Gazelle—D.V.V.	A. A. J. Kotting.
	D.F.S.—D.O.S.	J. H. Jansen.
24 Oct.	Nijmegen—Vitesse III.	G. W. Hijnekamp.
	R.V.V.—Eendr. II.	P. J. Smink.
	Quick III—G.V.C. III.	M. Melms.
	W.V.V.—R.V.V. II.	G. Duif Gzn.
	Go-Ahead II—Davo.	A. Leemrijse.
	Achilles—Robur II.	K. Hollander.
	Volhard.—Be-Quick II.	J. Cohen.
	D.O.S.—Advendo.	G. A. Willinge.
	L.B.B.—D.F.S.	A. Kelderman.
	Davo II—Daventria II.	J. v/d B. Callenfels.

Wisselmedaille. De inschrijvingen voor deze wedstrijden blijven alsnog geopend tot 24 October. Ingeschreven hebben Go-Ahead II, Volharding, ODO II en Nijmegen.

Zevenaar J. UITERWIJK, Secr.-Penn.

U. P. V. B.

Uitslagen der wedstrijden op 10 October:
Quick 2—BVC 1 1—2, AW 3—Hercules 3 3—1, ZVV 1—HVC 1 1—8, Kampong 3—AW 3 5—0, BVC 2—UVV 2 0—4, DOS 2—Victoria 2 2—0, Culemb. FC—Ares 1—6, GVV—Velox 1 1—6, SFC 1—Minerva 1 1—4, Woerden FC—Sparta 1 2—12, Rapiditas 1—Voorwaarts 1 0—1, Voorwaarts 2—Rapiditas 2 7—1, HVC 2—Kampong 4 1—3, Sparta 2—ZVV 2 2—3, Minerva 2—Velox 2 1—4.

Wedstrijdprogramma.

17 October zie vorig officieel orgaan.

24 October, 1e klasse:

Kampong 2—Quick 2	J. van Norden.
Hercules 3—UVV 2	W. H. Douwes.
BVC 1—HVC 1	J. A. D. Montagne.
AW 3—Vocruit 1	P. Springer.
Kampong 3—BVC 2	F. J. van Norden.
Velocitas—GVV	J. W. Bos Sulpke.
DOS 2—Ares	S. L. Mekel.
SFC 1—WFC	G. Schiermeijer.
Rapiditas 1—Minerva 1	D. E. Bosselaar.
DOS 3—Rapiditas 2	N. E. Onnes.
Voorw. 2—SFC 2	Ph. de Wolf.
ZVV 2—Minerva 2	F. A. Bloem.
Velox 2—Sparta 2	W. J. H. Verbon Jr.

Door terugtrekking van Quick 3 en Trompschool VV vervallen al de voor die twee elftallen vastgestelde wedstrijden.

Als scheidsrechters bij te schrijven: A. Romeijn, Nieuwe Keizersgracht 41bis, Utrecht; W. J. H. Verbon Jr., Nobelstraat 25, Utrecht.

Beboet: SFC ƒ 0.50, wegens te laat beginnen tegen Minerva 1 op 10 October; ZVV met ƒ 1, wegens het niet melden der uitslagen der wedstrijden van ZVV 1 en 2 op 10 Oct.; GVV met ƒ 0.50 wegens idem op 10 Oct.; WFC met ƒ 0.50 wegens idem op 10 Oct.

Hamburg.str. 6bis, Utrecht. H. W. COENEN, Comp.l.